

KÜTLÜ YAZARLAR

- HÜSEYİN EREN
- NESLİHAN CEYLAN
- ÖMER F. ÖZEN
- E. GÖNÜL ALTUNÖZ
- EVREN KAZANCI KASPAR
- HALİL İBRAHİM AKBABA
- SONGÜL ACAR
- Z. BEGÜM ULUÇ

göksel sözcüklerin yazarları

ISSN 2636-7971

9 772636 797005 >

Kapak Konusu:

**13 MAYIS TÜRK DİL BAYRAMI
İLK KÉZ NE ZAMAN KUTLANDI?**

2025

EYLÜL

yedinci sayımız

İmtiyaz Sahibi,
Génel Yayın Yönetmeni:
Gökbey Uluç

Soñ Okumacı:
Aleyna Uluç - Zeynep Uluç

Tasarımcı:
Hazar Alabdullah

Sayı: 7
Tarih: Eylül 2025

ISSN: 2636-7971

KUTLU YAYINEVİ
göksel sözcüklerin yayıncısı

Sertifika No: 50661
Kartaltepe Mah. Atakan Sok. No: 3/A
Sefaköy, Küçükçekmece - İSTANBUL
Telefon: 0850 241 7634
istek@kutluyayinevi.com

www.dergi.kutluyayinevi.com

Baskı ve Ciltleme:
Uzunist Dijital: 47102
Akçaburgaz Mah. Mercedes
Cad. 1584 Sok. No: 21
Esenyurt - İSTANBUL

BU SAYIMIZDA NELER VAR?

- 02 Öñ Söz
- 03 Vardığımız Yargılar
- 04 2. Kutlu Yayınevi Şiir Günü
- 05 1700. Bétiği Yayımladık
- 06 Yayıncılıkta Çırac Tasarımcılarının Yeri
- 07 T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığınca Satın Alınan Bétiklerimiz
- 08 Araca Yapıştırılan Göktürkçe Yazılarının Ruhsata İşlenmesi (Tüütürk ve Noterde Göktürkçe için Yapılacaklar)
- 10 13 Mayıs Türk Dil Bayramı İlk Kéz Ne Zaman Kutlandı?
- 15 Amazon'da Kitap Yayımlama
- 17 22. TÜYAP Bursa Bétik Sergisi
- 18 Şiirlerim Çalınır Mı?
- 19 41. TÜYAP İstanbul Kitap Fuarındaki Anılarımız
- 21 Hüseyin Eren
- 24 Girişim TV'ye Katılan Soñ Yazarlarımız
- 25 Neslihan Ceylan
- 29 Ömer F. Özen
- 33 E. Gönül Altunöz
- 36 Evren Kazancı Kaspar
- 40 Halil İbrahim Akbaba
- 42 Songül Acar
- 44 Z. Begüm Uluç
- 47 F Düğmelik

**Dergiye çevrim içi
erişmek için karekodu
okutunuz.**

Öñ Söz

Gökbey Uluç

Kutlu Yayınevi Genel Yayın Yönetmeni

Kutlu Yayınevi olarak 13 yıldır yayıncılık çalışmalarımızı sürdürüyor, her yıl var olanın üzerine biraz daha koyarak ilerliyoruz. Birçok tasarımı süreç içinde başlatmış olmanın buşkusunu bu yazıyla da üleşmek isteriz. Bunlar arasında eñ değer vërdiklerimizden biri de şu an 7. sayısını okuduğunuz işbu **Kutlu Yazarlar** dergisidir.

Soñ sayımızdan bu yana birçok gelişme yaşandı. 41. TÜYAP İstanbul ve 22. TÜYAP Bursa Bétik Sergilerine katılıp yazarlarımızı okuyucularımızla buluşturduk. Böylece Ankara, İzmir, Mersin, Samsun, Aşkabat illerinde katıldığımız önceki sergilerle birlikte 15.ci sergimizi géride bıraktık. Bu sayıyı géñişletip tüm illerimizde sergiye katılma ereğimiz bugün de geçerlidir.

Öte yandan, géçen yıl ilkinizi düzenlediğimiz Kutlu Yayınevi Şiir Günü'nün ikincisini de bu yıl yine Rami Kütüphanesinde başarıyla gerçekleştirdik. Üstelik bu yıl, Rami Kütüphanesi de doğrudan arka çıktı ve iş birliği için sözleşmeye kol çekildi. Böylece hem Rami Kütüphanesinin hem de T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığımızın bëlirtkeleri de tanıtımlarda kullanıldı. Beğenilen bir etkinlik olduğı için de üçüncüsü için şimdiden düşünür olduk. Ayrıca benim gelecek şiir gününde kürsüde robot sunucu bulundurmak gibi sıra dışı düşüncem olduğunu da bëlirtmek isterim. Daha süremiz var, yéñiliklere epey açığım.

Ozanlarımız için uğraş vërirken yazarlarımız için de ilkinizi TÜYAP'ın toplantı salonunda düzenlediğimiz 1. Kutlu Yayınevi Yazar Günü ile bir girişimde bulunduk. Katılımcı yazarlarımız 15 kişı olmasına karşın 9 yazarımız anık bulunup okurlarına seslendiler. Bu etkinliğimizin ikincisini Bursa'daki sergide düzenlemek için girişimimiz olduğunda ise katılacağını bildiren yazarlardan kimse o gün toplantı salonuna gelmedi. Şu durumda yazar günü tasarısı, üzerinde yéñiden düşünülmesini gerektiriyor. Üçüncü kéz bu etkinlik için uğraş vërip vërme yargısı daha añlağımızda kesinleşmedi.

Bir başka girişim olarak da Girişim TV'den söz étmek isterim. Anıkta 25 yazarımızın stüdyomuzda çekimini yapıp YouTube arkımızdan erişime açtık. Güzel etkileşimler alsak da katılım oranı elimizdeki vërilere göre %6,8 olarak çıktı. Bu da var olan göstergebilim vërilere göre yéñi bir girişim için üzerinde düşünülmesi, sınamaların sürdürülerek gözden geçirilmesi añlamına gelir. Bu bakımdan Girişim TV'niñ geleceğı için biraz daha vëri biriktirmek yararlı olur.

Soñ bir yıl içinde çok beğenilen ve yüksek ilgi gören tasarılarımızdan biri de ayrı ayrı yayımladığımız Yazar ve Yayın Kataloğı oldu. Aramıza katılan yéñi yazarlarımızı ve çıkardığımız yéñi bétikleri de kapsayan ikinci baskıları için kolları sıvayacağız.

Soñ olarak bu yıl başlattığımız önemli bir gelişme de bétiklerimizin çevirisini yaparak Amazon üzerinden yurt dışında basılı olarak satmaktır. Şu an için 15 bétiğimiz İngilizce ve Almanca çevirilerle yabancı okurların ilgisine sunulmuştur. Bu sayının artmasını öñ görmektediriz.

Sözün özü işimizi yaparken tekrara düşmemek, yéñilikleri sıvayıp bilimsel vërilere sürdürülebilirlikleri kanısına ulaşarak çalışacağız.

Çünkü yayıncılığı séviyoruz.

VARDIĞIMIZ YARGILAR

25/08/2018 günaylı 4 sayılı yargı ve 10/12/2018 günaylı 10 sayılı yargılar ile yayınevimizden 3 ayrı bētiği çıkan yazarlara "Yazı Makinesi" sanı vērilererek adlarına özel onurluk yaptırılması uygun görüşmüŝ idi. Bu doğrultuda yayınevimiziñ toplantılarında söz konusu koşulları sağlayan yazarlarımıza bu sanıñ vērilmesi kayıt altına alınmıştır.

Bugüne değin 110 yazarımıza san vērerek onurluklarını sunduk. Tūmünü görmek için: www.kutluyayinevi.com/yazi-makinelerimiz

Sayı: 31
Konu: Yēñi Onurluklarıñ
Vērilmesi

Günay: 10.12.2024

1) Emrah Sarı	9) İrfan Aksu
2) Şevval Karadeniz	10) Fehmi Yücesoy
3) Naim Çağman	11) Nazmi Çukacı
4) Mehmet Öner	12) Naciye Tekerek
5) Musa Turan	13) Gülşen Özlem Şahin
6) Nesrin Sönmezışık	14) Efe Aktan
7) Süreyya Acaralı	
8) Abdullah Bayer	

2. Kutlu Yayınevi Şiir Günü

Bu yıl ikincisini düzenlediğimiz **Kutlu Yayınevi Şiir Günü**nü başarıyla bitirdik. Gelenekselleşmesini umduğumuz ve bu yolda ikincisi ile bu düşüncemizi pekiştirdiğimiz etkinliğimiz hem şairler hem de dinleyiciler tarafından övüldü, sonraki yıllarda yeniden yapılması dileğinde bulunuldu.

25 Mayıs 2025'te İstanbul Rami Kütüphanesinin ev sahipliğinde 18 şairimizin katılımıyla düzenlediğimiz etkinliğe ilgi büyüktü. Şairlerin kendi ağızlarından şiirlerini dinlemek için gelen okurlar, 3 saat süren etkinliği keyifle izlediler. Dinletilerin sonunda yazarlarla sohbet eden okurlar, anı fotoğrafları da çektiler.

Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'mızın okunmasının ardından açılış konuşması yapan **Genel**

Yayın Yönetmenimiz Gökbeğ Uluç; "Ülkemizde şiir yazar ne denli çoksa şiir okuyup dinleyenler de bir o denli azdır. Bu bakımdan buraya şiir dinlemek için gelen bu topluluktaki herkese tek tek teşekkür ederim." dedi. Ardından şairlerimiz **A. Caner Erkan, Abdülkerim Taşkan, Aliye Aybüke Uluç, Deniz Eldek, Elifnur Doğan, Eslem Demir, Esra Kurşun, Gazel Yiğit, Gürkan Akkuş, İsmail Aykut, Mustafa Kemal Altı, Neslihan Ceylan, Orhan Tahiroğlu, Sadakat Nezir, Şerife Şabahat, Tuğba Şahin ve Yasemin Şahin** şiirlerini okumak için kürsüye çıktılar.

Çok verimli geçen ve edebiyatımıza katkıda bulunacağını düşündüğümüz şiir gününün 3. kez düzenlenmesi için şimdiden gün saymaya başladığımızı vurgulamak isteriz. Uğurlu olsun.

Katılımcı şairlerimizle çekindiğimiz toplu fotoğraf.

Şairlerimiz kürsüye çıkarak şiirlerini okudular.

1700. BÉTiĞİ YAYIMLADIK

Kutlu Yayınevi olarak kurulduğumuz 2012 yılından bu yana çalışmalarımızı özenle yürütmekteyiz. Dolayısıyla bizim için her bÉtiğimizin ayrı bir yÉri vardır. Bu bakımdan Yazar Mehmet Akça'nın ALTIN SÖZLER ALTIN NAŞİHATLER adlı çalışmasıyla 1700. bÉtiğimize ulaşmanın kıvancını yaşıyoruz.

1700. KİTABIMIZ *Kutlu Olsun*

YAYINCILIKTA

ÇIRAK TASARIMCILARIN YERİ

Gökbe Uluç

Kutlu Yayınevi
Genel Yayın Yönetmeni

Hazar Alabdullah

Tasarımcı

Hülya Sena Ertuğrul

Çırak

Ece Naz Tala

Çırak

Yayıncılıkta Çırak Tasarımcıların Yeri Grafik Stajyerleri Nelere Dikkat Etmelidir?

Kutlu Yayınevi olarak 8 Mayıs 2025 günü İstanbul Küçükçekmece’de bulunan Atatürk Kız Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesinde **“Yayıncılıkta Çırak Tasarımcıların Yeri”** konulu bir söyleşide bulunduk. Deneyimlerimizi paylaşıp öğrencilerin sorularını yanıtladık.

Konuşmamızın görüntülerine Youtube arkımızdan ulaşabilirsiniz:

www.youtube.com/watch?v=ZskICDJdk50

T. C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞINCA SATIN ALINAN BÉTİKLERİMİZ

Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü 2024/2025 yılında yayınevimizin 8 ayrı betiğini daha ülke genelindeki kütüphanelere dağıtmak üzere satın almıştır.

Şimdiye değin toplam 72 ayrı betiğimiz kurul onayından geçerek alınmıştır.

ALIMGÜNAYI	YAZARI	BÉTİĞİN ADI
04.07.2025	Ahmet Önder Yenici	Karavan Rehberi
04.07.2025	Süleyman Metin	Gördüklerimizdeki Hakikat - Büyük Dönüşüm
04.07.2025	Oylum Barak	Saklan-ma
04.07.2025	Arif Dede	Sivil Toplum Kuruluşlarında Yönetim Ve Protokol Kuralları
21.11.2024	Tunay Karakök ve Recep Konaş	Candaroğulları Beyliği Kaynakçası
21.11.2024	Osman İlhan	Travmatik Ergenin Terapi Notları
21.11.2024	Osman İlhan	Yetişkinlerde Görülen DEHB
21.11.2024	Emirhan Kalkan	Tuğrul ve Çağrı - İki Yetim Kılıç

ARACA YAPIŞTIRILAN GÖKTÜRKÇE YAZILARIÑ RUHSATA İŞLENMESİ

(TÜVTÜRK VE NOTERDE GÖKTÜRKÇE İÇİN YAPILACAKLAR)

Gökbey Uluç

Kutlu Yayınevi Génel Yayın Yönetmeni, Türk Dili Derneği Başkanı

Géçtiğimiz aylarda yük taşımak için bir araç almış, bir süre sonra da aracın dışına Arhanan'dan Göktürkçe bir metin ve günümüz Türkçesinde çağdaşlaştırılmış damgalarla **Kutlu Yayınevi** ile **Göksel Sözcüklerin Yayıncısı** sözcüklerini yazdırıp Kutlu Kağan'ın mührünü yapıştırmıştım. Ardı sıra bunun ruhsata işlenmesi için araştırma yaptığımda aracın fotoğraflarının çekilerek il/ilçe emniyet müdürlüğüne gidilmesi gerektiği bilginsine ulaştım. Küçükçekmece İlçe Emniyet Müdürlüğüne gittiğimde ise bunun doğru olmadığını öğrendim. Araç Tescili birimindeki polis, bu işi noterlerin yaptığı, oraya gitmem gerektiğini söyleyince soluğu Bakırköy 7. Noterliğinde aldım. Fotoğrafların çıktısını al-
ğım kâğıdı uzatıp tescil yapılmasını istediğimde tescil için muayene tutanağı getirmem ge-

rektiği bildirildi. Böylece ben de yıl soñu olmasından kaynaklı yığılma ile Siliври Sinekli'deki Tüvtürk'te anca yer ayırtabildim. 29 Aralık 2024'te, üstelik pazar günü de olmasından dolayı urukça il dışına gezmeye gider gibi düştük yola. Sıramız gelince aracı görevliye teslim edip beklemeye koyulduk. Atabey, yanımızda getirttiği bisikleti ile dolanıyor, biz de Burcu ile çardakta görevlinin onay bélgesini getirmesini gözlüyorduk. Dérken kapı açılıp elinde bélge ile çıkagelen görevli, aracımızın muayeneden geçemediğini söyledi. Uzattığı bélgeye şöyle bir göz attığımda birkaç hafif kusur ile birlikte en üstte ağır kusur olarak araç üstüne yapıştırılan farklı renkli kısmı not düşmüşlerdi. Duruma karşı çıkınca başka bir görevli geldi. Ona durumu yönetmeliğe aykırı olmadığını ve onay verilmesi için sözlerimi yineleyince istasyon amiri geldi. Uzunca bir konuşma oldu. Özetle damgaları okuyamadıkları için işlem yapmayacaklarını bildirdiler. İlerleyen günlerde Tüvtürk yetkililerine bir öneri ulatısı yazdım. Görevlinin okuyamadığı yazının Lâtin damgaları ile açıklamasını içeren bir bélge götürülmesi durumunda bu bélgenin dayanak alınarak işlem yapılmasını önerdim.

Noterden ruhsatnameyi de aldığım için emsal niteliğindeki gelişmeyi sévinçle duyururum.

Yeminli tercümandan alınacak bir belge ile bunun olabileceği söylendi. Ben de İngilizce, Almanca için yeminli çevirmen bulunur da Göktürkçe için bulunmaz, diyerek Türk Dili Derneğinden bir belge götürmeyi sundum. Söz konusu yazıların okumalarını ve Lâtin damgaları ile karşılıklarını içeren bir belge örneğini yetkililere ilettim. Ertesi gün merkezden arayarak işlem yapılacağı bildirildi. Ben de 4 Ocak 2025'te yine yağmurlu bir günde Silivri yoluna düşüp muayene istasyonuna vardım. Görevliler Türk Dili Derneğinden imzalı belgeyi dayanak alıp araç üstünde yazılan Göktürkçe metni ve çağdaş damgalarla yazılı sözleri Lâtin damgaları ile tutanağa işlediler. Muayene onaylandı, belgeye kol çekip eve döndüm. 6 Ocak 2025'te de Bakırköy 7. Noterliğine bir kâz daha uğrayıp tutanağı ve imza sirkülerini vererek söz konusu Göktürkçe yazıları ruhsatnameye işlettim.

Soñuç olarak:

1) Üzerinde hiçbir Lâtin yazısı olmayan, tümüyle Türk damgalarını içeren bir araç tasarımı resmî tüm işlemler için onay aldı.

2) Türk Dili Derneği, araçların Göktürkçe yazılarının tescili için birlikişi konumuna geldi. Bu konuda yetki kazanmış oldu.

3) Türk damgaları, çağdaş kullanım için emsal niteliğindeki bir gelişmeyi başarıyla sonuçlandırdı.

Ulusumuza ve dilimize uğurlu olsun.

YADA TAŞI ÇIKTI!

Göbeklitepe'nin açılış günündeki ilk tapınmada Erlik Han ortaya çıkar ve Yada taşını ister. Amacı Yada taşının üstün güçlerine iye olup Bayülgen'den öcünü almaktır ancak koruyuculardan Altın Elbiseli Adam direnir, taşı vermez. Üstelik taşı başka bir çağa gönderir.

Türk söylencelerinden ve Tonyukuk yazıtlarından esinlenilerek yazılan bu çizgiromanda okurları Göbeklitepe'den TBMM'ye uzanan öylerarası bir yolculuk bekler.

13 MAYIS TÜRK DİL BAYRAMI İLK KEZ NE ZAMAN KUTLANDI?

Gökbey Uluç

Türk Dili Derneği Başkanı

26 Eylül 2024'te TRT Antalya Radyosunun konuğu olarak Ayşe Merve Temiz'in "Hayatın İçinden" adlı izlencesine telefon ile bağlanmış, 92. Türk Dil Bayramı üzerine konuşmuş, **11 Eylül 2024'te duyurulan Ortak Türk Alfabesi üzerine** değerlendirmelerimi de dile getirmiştım¹. Birkaç ay sonra ise 13 Mayıs Türk Dil Bayramı'nı derneğimizin yerleşkesinde kutlamak için "Türkçülerin Türkçeye Bakışı" konulu konuşmamın duyurusunu da içeren bir asıyı (afişi) toplumsal ağlarda üleştım. Bu sırada TRT yapımcılarından Kemal Öktem, WhatsApp durumumdaki bu asıyı görünce telefonla beni aradı ve bu bayram kutlaması üzerine bilgi aldı. Şimdiye dek 26 Eylül'deki dil bayramı üzerine radyoda kutlama yaptıklarını, 13 Mayıs'taki dil bayramı için de bir konuşma yapılabileceğini dile getirip ötündü. Yayın için sözleştik. Yayına çıkacağımı akşam eşim Burcu'ya söyleyip konuyu açtığımda usuma bir soru geldi: **"13 Mayıs Türk Dil Bayramı ilk kez ne zaman kutlandı?"** Yayın sırasında sunucu bana böyle bir soru yöneltse ne diyeceğimi bilmiyordum. Şimdiye dek dil bayramlarında hep genel dil sorunları konuşulur, beklentiler dile getirilir, Karamanoğlu Mehmet Bey anılır ve o ünlü buyruğun yazılışının yıldönümü belirtilerek kutlanagelmişti. Dolayısıyla ilkiyle ilgili bir konuşma ya da yazıya denk gelmemiştim. Bunun üzerine bu sorunun yanıtını bulmak için kendime ödev edinip araştırmaya koyuldum.

İlk olarak Google üzerinden arama yaptım ancak yüzeysel bilgilere denk geldim. Örneğin bu yıl 748. yıldönümü kutlanırken aramalarda çıkan bilgiler 748. yılın kutlamalarını içermekte; dilimize övgüler dizmekte, 748(!) yıldır var olan bir geleneğin anmasını yazıya dökmekteydi. Ben de geriye doğru tek tek arama yapma yoluna girdim: 747, 746, 745... Derken 728. kutlama yılına geldiğimde, demeli 20 yıl önceki

2005 kutlamalarında çok kapsamlı bir toplantı düzenlendiğine, bugün çok bilinir, türklükbiliminin ünlü bilgelerinin de bildirilerinin yer aldığı bir betiğe ulaştım. Sahaflardan edindiğim bu betiğin² kapağında **"45. Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma Etkinlikleri"** diye bir adlandırma vardı. Böylece bu bayramın ilk olarak 1960'lı yıllarda kutlandığı bilgisine erişmiş bulundum. Yine de bu, tümüyle aradığım yanıt değildi. Kesin günayı neydi ve kimler hangi amaçla başlatmıştı?

Betik elime geçtikten sonra ayrıntılı okumaya koyulsam da ilk düzenlemelerle ilgili bir bilgiye denk gelemedim. Yalnızca 19. sayfadaki açılış konuşmasında Karaman Belediye Başkanı Ali Kantürk; **"Karaman halkı Mehmet Bey ve fermanına sahip çıkarak 45 yıldır Türk Dil Bayramı etkinlikleri düzenlemektedir."** yazar. Bunun dışında geriye dönük bilgi yer almaz. Öte yandan bilgi şöleni olarak düzenlenmiş bu etkinliğe birçok bildiri ile katılım olmuş. Bildirileri okuyup 20 yıl öncesinin bakış açısına ulaşmak da ayrıca değerli oldu benim açımdan. Şunu da açıkça yazabilirim, bu dil bayramıyla ilgili yayınlanan betikler arasında elimde bulunan en kapsayıcı ve varsıl içerikli olanı da bu betiktir.

Araştırmalarımı sahaflar üzerinden sürdürüp geriye dönük yayınlara ulaşmayı sürdürdüm. İkinci olarak 1998'teki kutlamaları içeren betiğe ulaştım. İlk ilgimi çeken, katılımın istenilen düzeyde olmadığı ile ilgili yakınmalar oldu. Bir düş kırıklığı açıkça belli oluyor. Yine de toplantı yapılmış ve ancak bildiriler yerine oturumlar metne dökülerek betikleştirilmiş. TBMM Başkanı Hikmet Çetin'in IX. bette yer alan konuşmasında; **"... yüce ve ulu ozanımızı da (Yunus Emre'yi) bugün Karamanoğlu Mehmet Bey ile birlikte 38'inci kez anıyoruz."**

¹https://youtu.be/oc0sCOULGpc?si=M_cU2NBHMI9EIPfI (Erişim: 09.07.2025)

²KARAMAN DİL-KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ 2005 "Türkçe'nin Yeniden Devlet Dili Oluşunun 728. Yılı-45. Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma Etkinlikleri, 374 bet, TBMM Basımevi: Ankara

yazar. 11. bette Karaman Valisi Hakkı Teke; "...bugün ilimizde kutladığımız Türk Dil Bayramlarının 38'ncisini, Karamanoğlu Mehmet Bey'in buyurduğu fermanın 721'nci yıldönümünü ve Yunus Emre'yi anma törenlerini kutluyoruz." yazar. 33. bette Eski Konya Senatörü Feyzi Halıcı; "... Karaman'da dil bayramını ilk yapmaya vesile olan, 1960'lı yıllarda gayretli çalışmaları olan Baha Kayserilioğlu yok. O yıllarda Konya Gazeteciler Cemiyeti üyeleri olarak Celal Kışmır, Ali Rıdvan Bülbül, Ramiz Arda, Cahit Öztelli arkadaşlarımızla Karamanoğlu Mehmet Bey ve Yunus Emre Dil Bayramına katılmıştık." yazar ve ilk kutlamalarla ilgili doğrudan kişi adları verir ancak sonradan başka konulara geçer. 56. bette Emekli Öğretmen Ali Ünlüer; "Ben, 38 yıldır Türk Dil Bayramını kutlayan, 38 yıl önce Türk Dil Bayramına gönül veren, bu işi organize eden insanlardan biriyim, emekli öğretmenim." diye kürsüden kendini tanıtarak girdiği konuşmasında bir bilgi daha verir. Sonraki oturumlarda yine söz alan Feyzi Halıcı, 133. bette; "1960 tarihinde, Karaman'da yapılan ilk Karamanoğlu Mehmet Bey ve Yunus Emre Dil Bayramında, bir hazırlık olmak üzere, Konya'da bu işe gönül veren arkadaşlarımıza -tabiatıyla o zaman Karaman Konya'nın bir haşmetli ilçesiydik dedik ki ne yaparız, ne ederiz? Karamanoğlu Mehmet Bey için bir piyes yazma görevini, bugün, Hakkın rahmetine kavuşmuş olan Ramiz Arda isimli bir öğretmen arkadaşımıza verdik." diyerek ilk yapılan çalışmalara göndermede bulunur. Şairlere yer verilen üçüncü oturumda mikrofonu alan Şair Yunus Yaşar 168. bette; v der, izleyen yıllardaki bayram deneyimlerini de paylaşır. Kapanış oturumunda söz alan Karaman Belediye Başkanı Yaşar Evcen 195. bette; "1960'tan bu yana, Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma törenleri yapılıyor. Bu, daha önce, 1960'lı yıllarda, bana göre amacına daha uygun yapıyordu; çünkü, o zaman, Turizm Derneği vardı. Turizm Derneği, bu işi götürüyordu." der, konuşmanın ilerleyen kısımlarında; "1980'li yıllarda, Yunus Emre'yi Anma ve Türk Bayramı kutlanmamıştır bazı yıllarda." diyerek aksayan bayram kutlamalarının da varlığını bildirir. 199. bette son olarak Karaman Valisi Hakkı Teke, açılıştaki günay bilgilerini yineler.

Böylece bu betikte, konuşmacıların genel olarak ilk kutlamalara göndermede bulunduklarını ara ara ayrıntılara da girerek bilgiler aktardıklarını yazmak olanaklıdır. İlk kutlamaları düzenleyen birkaç kişinin adına denk gelmek de verimli olmuştur.

Öte yandan üç ayrı yerde çağrılan kimi kişilerin gelmemesi yazılmış, kapanış oturumunda ise Karaman Valisi Hakkı Teke; "Efendim, davet ettiğimiz kişilerden bir kısmı, her yerde dil uleması kesilenlerin bir kısmı, tenezzül buyurup törenlerimize katılmadılar; randevu vermelerine rağmen, katılacaklarını belirtmelerine rağmen." diyerek sert bir dille yerilmiştir. Gelmesi beklenen kişilerin gelmemesi hevesleri düşürmüş, istenilen katılım olmadığı için bir kırınglık yaşanmış, konuşmalarda açıkça kendini belli etmiştir. Yıllar sonra bile bu kırınglıkları duyumsamak olanaklı. Tüm bunlara karşın çok dolu bir içerik çıktığını ve katılanların buşkulu olduklarını da yazabilirim. Türk Dilinin Güncel Sorunları ve Çözüm Önerileri, Yunus'tan Günümüze Dilimiz ve Şiirlerimiz, Karaman ve Konya Yöresinde Yetişen Şairlerin Katılımıyla Türk Şiiri adlı üç ayrı oturum düzenlenmiş ve katılanlardan coşku dolu konuşmalar olmuştur.

Araştırmalarımı geriye dönük sürdürdüğümde 1985'teki 25. yıl kutlamalarına⁴ ve 1983'teki 23. Dil Bayramı kutlamalarının betiklerine⁵ de ulaştım.

25. yıl etkinliğini içeren betikte, dille ilgili birkaç yüzeysel kutlama soñrasında Yunus Emre'nin mezarının yeri konusu ele alınmış, birkaç şiir yayımlanmış. Ardından Derginin 68. betinden 146. betine değin Karamanla ilgili bilgilere yer verilmiş. Müdürlüklerin tanıtımına, ticaret odası üyelerinin dizelgesine varıncaya dek resmi kurumlarda çalışanların fotoğraflarına bile yer ayrılmış. 146. betten derginin sonuna değin de yerel tecimcilerin tanıtımlarını, asılarını yerleştirmişler. başta dizgide bir yanlışlık olduğunu sansam da bilerek Karaman yillığı olarak düzenlendiği 3. betteki ön sözde Karaman Kaymakamı Mustafa Taş'ın açıklamasında bulunmaktadır:

³KARAMAN 721. TÜRK DİL BAYRAMI (1998), TBMM Kültür, Sanat ve Yayın Kurulu Yayınları: 84, 219 bet, Karaman

⁴Karaman Kültür ve Sanat Dergisi (25.Türk Dil Bayramı Türk Dili ve Yunus Emre'yi Anma Törenleri - Karaman 1985), 4. Sayı, 184 bet, Aysü Ofset: İstanbul

“Her yıl kutlanmakta olan ve bu yıl yirmi beşincisini kutladığımız Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre’yi Anma Etkinlikleri dolayısı ile hazırladığımız bu küçük yıllık; Karamanoğlu devri, Türk dili ve Yunus Emre ile ilgili yazı ve makalelerin yanında, resmi ve özel kuruluşları, mahalli idareleri, sosyal ve ekonomik hayatı, tarımı, hayvancılığı ile bugünkü Karaman hakkında da kısa ve özlü bilgileri sunmak gayesi ile çıkarılmıştır.”

68. bette de Dr. Mehmet Armutlu; “Bu yılki dil bayramı hazırlıklarında, Kutlama Komitesi, yıllık şeklinde, Karaman’ın bugününden bilgi verilmesinde ısrar etti.” diye yazar. 69. bette de şunları der; “Bir (YILLIK) özentisi içinde kaleme alınan aşağıdaki satırlar özetin özeti bilgiler halindedir. Bir araştırmacı gibi arayıp bularak değil, hazır bilgileri bir araya getirmekle, onları sıraya koyup sizlere sunmakla yetiniyorum.” Bu bakımdan bu yılki kutlamaların içerik olarak dil bayramı için azrak olduğunu yazmak olanaklıdır. Öbür bayram etkinlikleri ile karşılaştırdığımızda kutlamaların ruhen düştüğünü, isteklerin kırıldığını açıkça görebilmekteyiz. Öte yandan araştırma konum olan 25. yıl olmasını belirtmesi dışında da ilk kutlamalarla ilgili bilgi yer almamaktadır. olan 25. yıl olmasını belirtmesi dışında da ilk kutlamalarla ilgili bilgi yer almamaktadır.

1983’te düzenlenmiş 23. Türk Dil Bayramı etkinliği ise sonraki yılları göre daha dolu bir içeriğe iye olsa da bir düşüşe geçildiğinin de çavcısıdır. 6. bette Belediye Başkanı Hayati Çağlıyan, 23. kez kutlanacak bayramın adını dile getirir. İlk kutlamalarla ilgili 15. bette Baha Kayserilioğlu, Ali Ünlüer ve Abdurrahman Erdal’ın girişimleri ile Dil Bayramı ve Yunus Emre’yi Anma Törenlerinin canlandırılmasına vurgu yapılmıştır. 25. bette Kutlama Komitesi Üyesi Dr. Mehmet Armutlu; “Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre’yi anma törenlerine 1961 yılında başladık.” diye başlar yazısına. 33. bette Kültür Tanıtma ve Reklam Komitesi Başkanı Mesut Cengiz; “Türkçenin Anadolu Türkiye’sinde resmi dil oluşunun 706’ncı yıldönümünü kutluyoruz.” der, yazısının sonunda bu bilgiyi yineler. Bunların dışında dilimizle ilgili sorunlara değinilen yazılar yazılmış, Karaman tanıtımına yer verilmiş ancak kurumlar yerine kimi kişilerin şiirleri ve fotoğrafları verilmiş. Onsuz da 25. Dil Bayramı’nda buna gönderme yapıp yerilmiştir. Betik sonunda yerel işletmelerin tanıtımları da bulunmaktadır. Bayram havasının

sönük olduğu, yazılardan buşku alınmadığını söyleyebilirim.

Konuyla ilgili elime geçen beşinci betik⁶ ise 1977 yılında bir bilgi şöleni olarak düzenlenen, Karamanoğlu Mehmet Bey’in buyruğunun yazılışının 700. yılına denk gelen etkinlikle ilgiliydi. Betik, dört anakonu ile üzerine toplanılmış: Yunus Emre, Nasrettin Hoca, Karamanoğlu Mehmet Bey ve Türk Dili. Bu bakımdan verimli ve önemli tartışmaları da içerdiğini yazabilirim. Bu tartışmalardan en öne çıkanı ise yılda iki kez kutlanan dil bayramlarının durumu üzerine olanıdır: 26 Eylül mü, 13 Mayıs mı? 15. kez kutlanan bu etkinliğe bayram denilmemesini, bayramın 26 Eylül’de olduğunu, 13 Mayıs’takinin buyruğun yıldönümü olarak geçmesi gerektiğinin dilendirildiği devinimli bir tartışma söz konusudur. Osman Attila’nın 229. bette Karamanoğlu Mehmet Bey ve Dil Bayramı için Girişimler konulu yazısında enine boyuna ayrıntılı yazıya dökülmüş ancak konumuz ilk kutlamalar olduğundan ben de burada bu tartışmaya değinmeden Feyzi Halıcı’nın 4. betteki şu sözlerine ilgi çekmek isterim: “1956 - 1957 yıllarında Konya’da yaptığımız, daha sonra Karaman’da her yıl yapılması gayesiyle Karamanlı hemşehrilerimize bıraktığımız (Karamanoğlu Mehmet Bey ve Türk Dili Bayramı ve Törenleri) geçen yıl maalesef Karaman’da yapılmadı.”

Böylece etkinlik günayı için birden bire 1956 yılına geri çekildi. Ne var ki bu bilgiye başka hiçbir yerde denk gelmedim. Öte yandan Halıcı, 1998’de iki kez etkinliklerin 1960’lı yıllarda ilk kez yapıldığını da söyler. Bu bakımdan 1956/57 yıllarındaki etkinlik neyi kapsıyordu, içeriği neydi bilinmiyor. Ancak ilerleyen yıllarda bu savının arkasında durmaması, söz konusu günayların göz ardı edilmesi için yeterlidir. Bunun dışında ilk çalışmalarla ilgili betikte bilgi yoktur.

Dil bayramıyla ilgili bu betikleri okurken usuma yapay anlağı da kullanmak geldi. Böylece, Google aramalarında görünmeyen, belgelige alınmış bilgileri de ChatGPT üzerinden tarayarak 3 Haziran 1961 günlü bir bilgiye ulaştım. Karaman Postası adlı bir çavlıkta (gazetede) geçen bu bilgiyi töz alarak araştırmalarımı o dönem yayımlanmış çavlıklar üzerine odakladım.

⁶ULUSLARARASI YUNUS EMRE NASREDDİN HOCA KARAMANOĞLU MEHMET BEY VE TÜRK DİLİ SEMİNERİ BİLDİRİLERİ (1977), 265 bet, Konya Turizm Derneği Yayınları, Güven Matbaası: Ankara

Dil bayramıyla ilgili bu betikleri okurken usuma yapay anlağı da kullanmak geldi. Böylece, Google aramalarında görünmeyen, belgeğe alınmış bilgileri de ChatGPT üzerinden tarayarak 3 Haziran 1961 günlü bir bilgiye ulaştım. Karaman Postası adlı bir çavlıkta (gazetede) geçen bu bilgiyi töz alarak araştırmalarımı o dönem yayımlanmış çavlıklar üzerine odakladım. Karaman İl Halk Kütüphanesini arayıp çavlık belgelerine erişmek istediğimi dile getirdiğimde, ündekteki (telefondaki) kişi 1990 öncesinde Karaman'da bir kütüphane olmadığını, dolayısıyla belgelik de bulunmadığını belirtti. Devlet Arşivleri Başkanlığının sunduğu çevrim içi alanlarda da aradıklarımı ulaşamadım. Ne ilginçtir ki yine bir 3 Haziran günü Karaman Postası çavlığından beklediğim ulatı geldi. Sağ olsunlar, ündekteki konuşmamızda da yardımcı olacaklarını dile getirmiş, o günün çavını iletecekleri söylemişlerdi. Böylece üç yedigünlük arayışımın sonunda istediğim o bilgiye ulaştım. Karaman Postası çavlığının imtiyaz sahipleri Hasan Uçar ile Uğur Erkan beylere esenlikler dilerim.

Karaman 61'in Haziranına bir başka heyecanla girer.

Bu heyecan kozasını delmek isteyen bir kelebeğinkinden daha az değildir. Aylar öncesinde Karaman sevdalısı 33 yürek, dernek çatısı[1] altında bir araya gelir. İstişare üzerine istişareler... Komisyonların (tören, ağırlama, ilmî yönü, eğlence ve malî) teşkili ve tanzim edilen raporlar... Karaman'ın imkânları kısıtlıdır. Olsun. Ağırlama mı, misafirperver Karaman halkı vardır. Bu arada muhtelif yörelere ait folklor gösterilerinden oluşan eğlenceler aile bütçesini sarsmayacak ölçüde ücretli yapılmıştır. Dört bir tarafa çıkarılan davetiyelere, "icâbet edeceğiz" cevapları gecikmez. Bu Karaman'ın ilk bayramının gerek bürokrasi gerek ilmî çevrelerde hüsnü kabul gördüğünü göstermektedir.[2] Büyük gün gelir çatar. 3 Haziran 1961 Cumartesi günü. Türkçe'nin "Devlet Dili" oluşunun 684. yıldönümünün törenlerle kutlanmasına başlanmıştır. Karaman Turizm ve Eski Eserleri Koruma Derneği tarafından tertiplenen ve iki gün sürecek olan töreni dernek başkanı Baha Kayserilioğlu[3] açmıştır. Başkan, Karamanoğlu Mehmet Bey'in fermanını bir başka heyecânla okur:

"Bugünden sonra, divanda, dergâhta, bar-gâhta, mecliste ve meydanda Türkçe'den başka dil konuşulmayacaktır."

Türk Dil Kurumu adına yapılan konuşmalarda Agâh Sırrı Levent, Hikmet Dizdaroğlu ve Sunullah Arısoy sırayla söz alırlar. Karamanoğlu Mehmet Bey'in Türk diline yaptığı büyük hizmeti anlata anlata bitiremezler. Ondan sonra gelen devlet adamlarının 600 yıl gibi uzun bir süre yabancı dillere karşı duydukları özentinin Türk dilinin gelişmesine büyük mahzurları dokunduğunu örnekleriyle izah ederler. Karamanoğlu Mehmet Bey'in başladığı işi Atatürk'ün dil devrimi ile başarmaya muvaffak olduğuna vurgu yapmışlardır.

Daha sonra törene katılan tek bakan olan Basın-Yayın ve Turizm Bakanı Cihan Baban Karamanlılara hitap eder:

"Bu toprağın sahibi olduğumuzun delili, üzerindeki eserler ve düşüncedir. Bunları ne kadar benimsersek bu topraklara o kadar bağlanırız. Karamanoğlu Mehmet Bey'in ve büyük Türk Şairi Yunus Emre'nin tarihi Karaman şehrinde anıtının yapılmasını isteyenler çok haklıdır."

Dille düşünce arasında irtibat var. Düşünceyi dil ifade eder. Dil millî olmazsa düşünce de millî olamaz. Şimdi burada Atatürk'ün ruhu ile Karamanoğlu Mehmet Bey'in ruhunun hepinizin şahsında birleştiğini görüyor ve istikbale huzurla bakıyoruz. Selçuklu Karaman'la, Mustafa Kemal Ankara'sı arasındaki mesafeyi 684 yılda kat ettik, bu millî bir merhalelerdir. Dünden aldığımız kuvvetle yarını fethetmeliyiz. Vatanperverliğin mânası değişti. Vatanseverlik kürsüden vatan şiirleri okumak değildir. Vazifesini yapan sözünde duran namuslu insan vatanperverdir. Namuslu insanlar olarak vazifemizi yapalım, sözümüzü tutalım."

Dil bayramı münasebetiyle tertip heyetine gelen Devlet ve Hükûmet Başkanı Cemal Gürsel, Millî Birlik Komitesi üyesi Kurmay Albay Osman Köksal,

Millî Eğitim Bakanı Ahmet Tahtakılıç[4], Millî Savunma Bakanı Muzaffer Alankuş ile İmar ve İskân Bakanı Rüştü Özal'ın tebrik mesajlarının okunması da ihmal edilmez.

Bundan sonra İkinci Ordu Bandosunun çaldığı marşlarla sabahki törene son verilir.[5]

Bizi niye çağırdınız?

Programın ertesi günü saat 8.30'da Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının konseri vardır. Orkestranın şefi Hikmet Şimşek[6], solisti Gönül Gökdoğan[7] ve konsermaisteri[8] Sedat Ediz'dir. Karaman'a bir otobüs adam ve bir otobüs de müzik aleti gelir. Bunları bir arada gören Karamanlılar şaşırırlar.[9] Asıl "Konser vereceğimiz sahneyi gösterin" cümlesiyle afallarlar. Çünkü Karaman'da böyle bir sahne yoktur. Adam kızar: "Bizi niye çağırdınız?"

Gazi Mustafâ Kemâl İlkokulu'nun bahçesine 150 benzin varili getirilir ve üzerine sahne kurulur. Mükerrerem Berk[10] orkestra sazlarının takdimini yapar. Karamanlılar ilk kez bu kadar sazı bir arada görmektedir. Sırasıyla Mozart'ın[11] "Saraydan Kız Kaçırma Uvertürü"nü seslendirir. Bruch'ın[12] "Sol Minör Keman Konçertosu"nu, Nâzım Ülgen'in "Hoş ola Halk Dansları Demeti" izler. Verilen aranın ardından Gounod'un[13] "Faust Operası" bale müziği sahne alır. Nihâyetinde Ulvi Cemâl Erkin'in[14] "Köçekçe"si çalınır. Alkışlar, alkışlar...

İşte Karaman'ın ilk bayramı.

Karaman iki gün boyunca ilkleri yaşamıştır. Karaman bu ilkle kendine gelmiştir. Dahası kendini ifade etme imkânı bulmuştur.

Uğur ERKÂN.

Ek olarak 13 Mayıs 2025'te yayınlanan şu bağlandıdaki⁷ "Mustafa Koçak anlatıyor: Karaman'da kutlanan ilk Türk Dil Bayramı'nda neler yaşandı?" başlıklı çav ile ilgililerine doğrudan görüt ile açıklamalar sunulmuş. 2018 günaylı şu yazı⁸ ve 2019 günaylı şu yazı⁹ da incelenebilir.

Sonuç olarak:

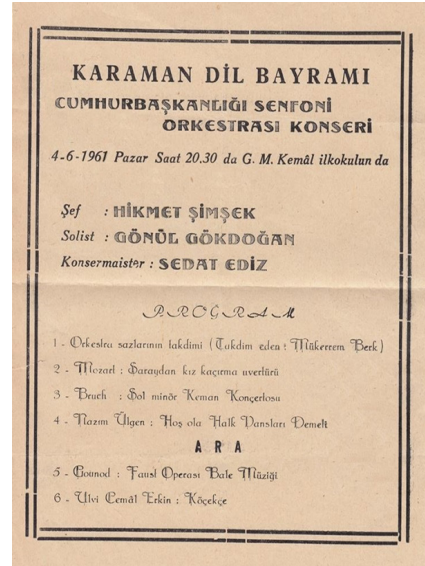
1) 13 Mayıs Türk Dil Bayramı etkinliği ilk olarak 3 Haziran 1961 yılında 33 kişilik bir düzenleyicinin emeği ile Karaman'da düzenlenmiştir.

2) Karaman'da yerel düzeyde kutlanan etkinlikler, öy içinde ulusal niteliğe bürünmüş, birçok adlandırmadan sonra buyruğun yazılışının yıldönümüne odaklanılmıştır.

3) Günümüzde artık birçok bilimlik dahası dernek bilgi şöleni düzenlediğinden dil bayramlarında bildiri sunmak yerini artık eğlenceli etkinliklere bırakmıştır. Öyle ki 2025 kutlamalarında 8.500 öğrencinin yürüyüş etkinliğine bile tanık olunmuştur.¹⁰

4) Karaman Valiliği ya da Belediyesi, her yıl düzenlenen bu etkinlikle ilgili bir belgelik tutsa yeğ olur.

5) Araştırmalarımda bu bayramla ilgili karacalmalara da denk geldim. Eleştirileri yergiden çok sövgü düzeyinde olduğundan yersiz oldukları kanısı ile üzerinde durmayıp görmezden geldim.

⁷www.karamandan.com/video/7171697/mustafa-kocak-anlatiyor-karamanda-kutlanan-ilk-turk-dil-bayraminda-neler-yasandi (Erişim: 14.08.2025)

⁸www.karamandan.com/haber/6421953/turkcenin-baskentinde-dil-bayrami-kutlaniyor (Erişim: 14.08.2025)

⁹www.karamandan.com/makale/6470662/ugur-erkan/ilk-bayram-ilk-heyecan (Erişim: 14.08.2025)

¹⁰ www.karaman.bel.tr/Haber/324/748-TURK-DIL-BAYRAMINI-COSKUYLA-KUTLADIK.aspx (Erişim: 09.07.2025)

AMAZON'DA KİTAP YAYIMLAMA

Uluslararası satış ağına sahip Amazon pazaryeri üzerinden Kutlu Yayınevimizin yazarları, İngilizce, İtalyanca ve Almanca gibi yabancı dile çevrilecek kitapları ile Batılı okurların karşısına çıkabilecek. İlk aşamada öykü, roman, deneme, kişisel gelişim gibi dünyayı kitaplarını kapsayacak tasarımın ileride genişletilmesi düşünülmektedir. Ayrıntılar ve usa ilk gelen sorular ise şöyledir:

Süreç nasıl işliyor?

Amazon, Kindle Direct Publishing (KDP) adını verdiği düzen ile teknik koşulları sağlayan dizgi ve kapak tasarımının istek üzerine (sipariş geldikçe) fiziki kitap baskısını yapmakta ve okura (siparişi veren müşteriye) teslimatını gerçekleştirmektedir.

Kutlu Yayınevi olarak biz de bu noktada teknik konuların çözümünde yazarlarımıza ve yazar adaylarına yardımcı olmakta, sürecin takibini yapmaktayız. Bu teknik konular, kitabın İngilizce, İtalyanca ve Almancaya (ileride farklı dillere de) çevrilmesi, dizgi ve kapak tasarımının yapılması, ISBN alınması ve KDP'ye yüklenmesini içerir. Amazon üzerinden satışa açılana değin de tüm sorumluluğu üstlenir.

Yazar, başvuruda bulunduğu sözleşme aşamasına geçilerek işlemlere başlanır.

Başvurmak için:

istek@kutluyayinevi.com'a e-posta gönderebilir, 0850 241 7634 üzerinden arayabilirsiniz.

Kimler başvurabilir?

Öykü, roman, deneme, kişisel gelişim gibi düzyazı kapsamında bulunan tüm kitap dosyaları kabul edilmektedir. Şiir, akademik araştırmalar ve resimli çocuk kitapları ise ilerleyen yıllarda değerlendirilecektir.

Ücreti Amazon mu almaktadır?

Amazon, sipariş usulü çalıştığı için ücretini sipariş sırasında komisyonunu keserek almaktadır. Dolayısıyla sizden doğrudan ücret almaz. Söz konusu ücret, verdiğimiz hizmetler (çeviri, dizgi, kapak tasarımı) kapsamında yayınevimize ödenmektedir.

Size ücret ödemedenden her şeyi kendim yapabilir miyim?

Evet, yapabilirsiniz.

Çeviri kim yapacak?

Çeviriler, Kutlu Yayınevinin sorumluluğunda olup yayınevimizce lisansı alınmış yapay zeka üzerinden yapılacaktır.

Her dile çevrilebilir mi?

Amazon, özellikle Batı dillerine olanak tanıdığından İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Almanca gibi dillerin çevirisi yapılmaktadır. İleride buna Korece, Japonca gibi doğu dillerinin eklenmesi beklenmektedir. Gönlümüzden geçen Türkçenin de desteklenen diller arasında yerini almasıdır.

Kendi çevirimi kullanabilir miyim?

Kendi çeviriniz varsa yayın aşamasında kullanabiliriz. Bu durumda ücretlendirme yalnızca dizgi ve kapak tasarımı için yapılacaktır.

Satış fiyatını kim belirliyor?

Satış tutarını Amazon'un belirlediği aralıklar üzerinden yazar (yayıncı) belirleyebilmektedir.

Satışları nasıl takip edeceğiz?

Satışları Kutlu Yazarlar uygulamamız üzerinden izleyebileceksiniz.

Satışlardan yüzde kaç ödeme alacağım?

Satışlardan elde edilen kazancın %50'si yazara ayrılacaktır. Bu kazanç, Amazon'un basım maliyeti ile satış tutarı arasındaki farktan %17 telif stopajının düşülmesiyle hesaplanır.

Farklı bir kapak tasarımı yaptırabilir miyim?

Daha önce yayınevimizden çıkan bir kitabın çevirisi yapılıyorsa aynı kapak kullanılır, bunun için ek ücret alınmaz. Ancak çeviriden sonra Amazon'da yeni bir kapakla baskı yapılması istenirse ücretlendirme yapılır.

Satışlardan yüzde kaç ödeme alacağım?

Satışlardan elde edilen kazancın %50'si yazara ayrılacaktır. Bu kazanç, Amazon'un basım maliyeti ile satış tutarı arasındaki farktan %17 telif stopajının düşülmesiyle hesaplanır.

Basılan kitaplardan yazara verilecek mi?

Kitaplar sipariş üzerine basıldığından yazara armağan kitap gönderimi yapılmamaktadır. Dileyen yazar, Amazon'un kendi ağından sipariş vererek satın alabilir.

Basılı kitabı Türkiye'den sipariş verebilir miyim?

Evet, basılı kitabı Türkiye'deki adresinize sipariş verebilirsiniz.

Satışa açılmış bir örnek görebilir miyim?

Yayınevimizin bu sistem ile yayınlanan ve hazırda satışta olan kitabına şu bağlantı üzerinden erişebilirsiniz:

<https://www.amazon.co.uk/dp/6257665604>

22. TÜYAP BURSA BÉTİK SERGİSİ

Şimdiye değin İstanbul başta olmak üzere Mersin, Ankara, İzmir, Samsun ve Aşkabat'da bulunan yayınevimiz, 2. kez katıldığı Bursa sergisiyle birlikte toplamda 15. ci kez yazarlarını okurlarıyla buluşturdu. Amacımız ülkemizin her ilinde bulunup tüm yazarlarımızı bu olanağı sağlamaktır.

Sergiden geriye ise güzel anılar, verimli ayışlar, değerli arkadaşlıklar kaldı. Kurulumundan son gününe değin sergimizde bizimle olan tüm yazar ve okurlarımıza esenlikler dileriz.

Yeni imza günlerinde, yeni illerde, yeni okurlarla buluşmak üzere...

ŞİİRLERİM ÇALINIR MI?

Ayrım olmaksızın genç yaşlı tüm şairlerin eñ ilgi duyduğu konuların başında şiirlerini birilerince esinlenilip kullanılacağı, beste-nerek üzerinde hak iddia edilebileceği, deyim yerinde ise çalınıp çalınmayacağı sorusu gelir. Bu yazımda bunuñla ilgili değerlendirmem yer almaktadır.

Özgün nitelikler taşıyan tüm yapıtlar gibi şiirler de birilerinin ilgisini çekebilir. Birçok sanat yapıtında yaşanan esinlenme durumu kimi kéz esinlenmenin dışına çıkıp “aşırma”ya geçebilir. Ne yazık ki bu durumu akademik dünyada da görebilmekteyiz. Sözde akademisyen adı altındaki bu kişiler çoğunlukla kolaylarına geldiği için araştırmak yerine bir başkasının yazısını kendi araştırmasıymış gibi yayımlayabilmektedir. Bu durum o denli yaygındır ki özel bir terimi bile vardır: İntihal. Gözlerim, bir başkasının kitabının yalnızca kapağını değişip kendi kitabı olarak gösteren bir çalıntı kitabı bile gördü. Dolayısıyla kitap aşırıanların bulunduğu bir dünyada bir şiiri ellem küllem édip çalmak çok kolay görünüyor. Yazı başlığında sorduğum sorunun yanıtını da yeri gelmişken véreyim: Evet, çalınır!

Şiiri çalmak, aşırma ya da esinlenmek... Bunlar tüm dünyada olan durumlardır. Özellikle şiirlerin bestelenip şarkıya dönüştürülmesi ve

sonrasında ticarî bir kazanç olarak geri dönmesi onuñ albenisini artırmaktadır. Bunlar da ister istemez tüm şairlerin kaygılanmasına, tedirgin olmasına néden olmaktadır. Öyle ise atalarımızın dediği gibi ya bu deveyi güdeceğiz ya da bu diyardan gideceğiz. Deveyi gütmeneñ yolu da şairlerin yazdıklarını kayıt altına almasından başka bir neñ değildir. Kayıt altına almanın eñ bilindik yolu noterden onaylatmaktır. Öte yandan bu yöntem eñ pahalı olanıdır. Bir başka resmî tescillendirme yöntemi olarak da yazdığınız şiirlerin kitaba dönüştürülmesidir. Belli bir sayıda ise kitaba dönüşebilir ancak bestelenmeye çok el vérişli birkaç sayfalık şiir ise bunların noterden onaylatılması eñ makbul olanıdır. Elbette biraz araştırılırsa İnternet üzerinde tescil işlemi yapan ve zaman damgası kullanarak kayıt altına alan daha ucuz yöntemlere de ulaşılabilir.

Yayınevimize gelen istekler doğrultusunda biz de bu yönde araştırmalara giriştik ve bu gereksinimi karşılayacak bir yayın paketi geliştirdik: **Resmileştirme Séçeneği!** Bu yayın séçeneği ile tek seferlik 16 adet fizikî kitap baskısı alıp bunların bir kısmını resmî kurumlara katanlarını da şairlerimize/yazarlarımıza teslim étmekte ve şiirlerin resmileşerek hukuken korumaya altına alınmasına yardımcı olmaktayız.

41. İSTANBUL TÜYAP KİTAP FUARINDAKİ ANILARIMIZ

Gökbey Uluç

Kutlu Yayınevi Genel Yayın Yönetmeni

Bu yıl 41.si düzenlenen TÜYAP İstanbul Betik Sergisi'nde Kutlu Yayınevi olarak biz de vardık. Bu yazımızda gözümüzü ilâşenleri, anılarımızı ve değerlendirmelerimiz bulunmaktadır.

Kutlu Yayınevi olarak kurulduğumuz 2012 yılından bu yana her yıl düzenli olarak betik sergilerine, demeli kitap fuarlarına katılmaktayız. 2014'ten bu yana ülkemizin çeşitli illerinde yazarlarımızı okurlarıyla buluşturmak için bu etkinlikleri her zaman, destekledik ve içinde olmaya özen gösterdik. Şimdiye değin İstanbul başta olmak üzere Ankara, İzmir, Bursa, Mersin, Samsun gibi değişik coğrafyalardaki farklı illerimizde kitap fuarlarında bulunduk. Buradaki amacımız, farklı bölgedeki yazarlarımızı da okurlarıyla bir araya getirmektir. Bu olanağı onlara da sunmaktır. Amacımız 81 ilimizin 81'ine de giderek bu olanağı bütün yazarlarımıza sağlamaktır. Bu bakımdan yayınevimiz, kimi kez yılda bir defa, kimi kez de üç defa katıldığı fuarlarla şimdiye değin 15 ayrı kitap fuarında yer edinmiştir. Yine bunlara ek olarak 2019 yılında Türkmenistan Kitap Sergisi'ne katıldığımızı da vurgulamak isterim. 2020 yılında Kültür Bakanlığının Türkiye'yi temsilen göndermek üzere seçtiği yayınevlerinden biri olarak Tahran (İran) Kitap Fuarı'nın da katılımcıları arasında var idik. Ancak büyük salgının, COVID-19'un getirdiği sorunlardan dolayı ertelendi. Katılımcı olmamıza karşın, oraya kitaplarımızı kargoyla göndermemize karşın ertelendiği için ne yazık ki bu kaldı. Kısacası yayınevimiz hem yurt içi hem de yurt dışı betik sergileriyle yazarlarını bu alanda desteklemekte ve gelecekte de yine bu konuda en sıkı çalışmalarından biri olarak arka çıkacaktır.

Elbette biz salt kitap fuarıyla yetinmiyoruz. Nasıl ki bir yayıncı olarak matbaanın basımevinin ötesinde kitap dosyasının kitaba

dönüştürülmesi ve dağıtımı, satışı konusunda kendimizi sınırlandırmamış, bunun üzerine çeşitli etkinlikleri koymuşsak kitap fuarı bunların en önemlisidir. Yayıncılığımızın en önemli çalışmalarından biridir.

Bu bakımdan biz aralıksız bu etkinliklerimizi yürütüyoruz. Ancak şunu da çok ayrıntılı şekilde, önemini vurgulayarak belirtmek isterim ki yayınevimiz Ancak şunu da çok ayrıntılı şekilde, önemini vurgulayarak belirtmek isterim ki yayınevimiz her zaman yaptığı çalışmaların üzerine koyarak daima bir sonraki aşamada kendini geliştirerek yeni etkinliklere, yeni düşüncelere, yeni tasarımlara kapı aralamıştır.

Bu bakımdan 2024 yılı Haziran'ında **Rami Kütüphanesinde** düzenlediğimiz **1. Kutlu Yayınevi Şiir Günü**, bunun en önemli adımlarından biridir. Bu şiir gününde aldığımız önemli geri dönüşler, olumlu sonuçlar ve sonrasında gelen yoğun istek bize bunun gelenekselleşmesi yönünde bir istek doğurmuştur.

Bu bakımdan bu çalışmamızın salt şiir ile sınırlı kalmaması için bir de öykü, roman, deneme türü gibi düz yazı metinleri de kapsayan ve yazarlarımızın kitaplarını tanıtacağı bir etkinlik daha düzenlemiş, kitap fuarının içerisinde yer vermiş bulunmaktayız.

Buna **1. Kutlu Yayınevi Yazar Günü** adıyla bu yıl ilk kez başlangıç yaptık. Bunu bir kitap fuarının içerisinde yapmamızın birkaç nedeni vardı. Böylelikle yalnızca imza günü değil, bir yazarımız aynı zamanda konuşma içinde yeniden fuara gelecek ve bir fuar etkinliğini en verimli şekilde geçirecek. Dolayısıyla da bu seçimimiz tesadüfü değildi.

Biz bu fuarda aynı zamanda bir takım yenilikler daha yaptık. Bu yenilikler sergimizin demeli standımızın tasarımının yenilenmesidir. Bütün katılımcı yazarlarımızın resimlerini, fotoğraflarını, adlarını standın çeşitli yerlerine görünebilecek düzeyde yerleştirdik. Böylelikle imza günü olan yazarımızın yalnızca imza günüyle değil bütün bir sergi boyunca demeli 9 gün boyunca kendisi olmasa da okurlara tanıtılması, sanki kendisi oradaymışçasına gösterilmesi sağlandı. Öte yandan yazar günümüzün duyurusu da yine bu sergimizde tasarım olarak herkesin rahatlıkla görebileceği bir şekilde dizildi. Amacımız bulunduğumuz standımızı geliştirmek, görselliğini artırmak, bu yöndeki arz-talep ilişkisini dengelemektir. Önümüzdeki yıllarda çok daha görkemli, çok daha gösterişli standlarla ilgi çekeceğimizi düşünüyoruz. Çünkü bu sergilerde yüzlerce yayınevi var. Bu yüzlerce yayınevinin arasından seçilmek için de fark edilir olmak, bu görsel tasarıma bağlıdır. Bunun farkındayız. Biz de bu bakımdan üzerine koyarak ilerliyoruz, sözünün arkasında durarak kendimizi her zaman geliştirmeye açık görüyoruz.

Bu fuarda yine birçok yazarımızla buluşma, birbirimizi yakından tanıma olanağı bulduk. Çünkü biz yayınevi olarak çağın gerektirdiği teknolojik aletleri de kullandığımız için birçok yazarımızı internet üzerinden yazışarak, telefonla konuşarak tanıyoruz ancak yüz yüze

iletişimi bu fuar aracılığıyla gerçekleştirdik. Bu bakımdan yazarlarımızla tanışmanın mutluluğunu da yaşadık.

2024 yılı içerisinde Mart ayında katıldığımız Bursa Kitap Fuarı ile birlikte bu bizim yıl içerisinde katıldığımız ikinci sergi oldu. 2025 için ise şimdiden gün saymaya başlıyoruz. Bu betik sergilerini önemsiyoruz. Çünkü gerçekten kendimizi yayıncı olarak hissettiğimiz biricik alanlardan biri olarak görüyoruz. Umarız hem yazarlarımıza hem de okurlarımıza güzel anılar yaşatmış, gelecekte anımsayacakları güzel kareler, güzel fotoğraflar çıkartmışızdır.

Bir sonraki sergide görüşmek üzere esenlikler dileriz.

29 Ocak 2025'te başladığımız ve bu yıl ilkinin hazırlamaya koyulduğumuz ilk katalog çalışmamız yazarlarımızın katılımıyla tasarlanarak yayınlandı. Uğurlu olmasını diler, 2026'daki 2. baskısı için yol açıcı olmasını umarız.

Tüm içeriği
indirmek için
dördü yivi
taratarak
ulaşabilirsiniz..

1. Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Öncelikle şiir ve yazı, benim hıvrın yaşıntımın dile getirilmeyen bir yansımasıdır. Bazen bazı şeyler dile gelmez ya da dinlenmez fakat kâğıt ve kalem her zaman derdini dinler. İçinden ne geliyorsa yazmak, ruhunu ona akıtmak istersin. Bu da okurlarının dikkatini çeker. Sonuçta, hayat geçici ve malesef misafir olduğumuz bir gerçek. Zamanı geldiğinde o veda trenine bineceğiz. Geride kalan ise sadece hatıralar ve hatırlanmak olacak. Yazdığım kitapların tarihe bir not düşmesi ve beni sevenlerin beni hatırlaması, benim için önemli bir amaçtır.

2. İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Lise yıllarında yazmaya başladım. Arkadaşlarımla şiirler yazar, yarım kalanları birlikte tamamlardık.

O yıllar, radyolarda istek şarkılarının sıkça çalındığı zamanlardı. Şiirlerimizi radyo programlarına gönderir, istek şarkıları da beraberinde istemiş olurduk. Şiirlerimiz, radyo spikerleri tarafından seslendirilirken arkadaşlarımızla birbirimizi yorumlardık.

3. İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

İlk imza günüm Mersin’de gerçekleşmişti. Heyecan dolu, anlatılamaz bir duyguydu. İlk imzamı atarken kendime, “Hayallerin gerçek oldu. Başardın!” dedim. Azim ve başarının hiçbir engel tanımayacağını tekrar anladım, yeter ki isteklerimizin peşinden gidelim ve kimsenin kötü düşüncelerine aldırış etmeden yolumuzu yürüyelim.

4. Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden standı geliştirmeye değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Kitap fuarı, okurlarla buluştuğum bir yerden çok, bir yazar olarak insanlarla karşılaştığım bir ortamdı. Biraz duygusal, biraz gözyaşı fakat hayallerinin peşinden gitmenin onuru... Binaya ilk girdiğimde, takım elbisemle güvenliğe gururla, “Şair/Yazar Hüseyin Eren, imza günüm için geldim,” demiştim. O sözler, ruhumu okşamıştı. İnsanların sana ilgiyle bakması, her adımda heyecanın doruğa çıkması... Standıma geldiğimde ise okurların ilgisi ve bir yazar arkadaşımızla tanışıp tarihi sohbetler yapma fırsatı bulmak, harika anılardı.

HÜSEYİN

Eren

Karakeçili, Börteçine, Şiirler Yazdım Buğulu Camlara, Ay Çekirdeği ve Gözden Dökülen Damlalar bétiklerini yazarı.

5. Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Son yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Kitap fuarlarının okuma kültürümüze büyük katkısı var. Ziyaretçilerin okuma tutkusunu olmasa bile, o atmosferde bir kitap alıp okuma isteği uyanabiliyor. Farklı yazarlar ve kitaplarla tanışmak, yazarlara sorular sormak ve anlamlı cevaplar almak, okuyucunun kitaplar hakkında daha derin bir merak duymasını sağlıyor. Gençler kitap okumuyor gibi görünse de kitap fuarlarının kalabalıklığı ve bu atmosferi yaşama isteği onların kitaplara olan ilgisini gösteriyor. Kitap fuarları; okur, yazar ve kitap arasındaki bağlayıcı özelliğiyle çok önemli bir rol oynuyor.

6. Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yönteminiz var mı?

Müziğin, ruhun gıdası olduğuna inanıyorum. Yazarken genellikle müzik açar, o ruhun büyü-şünde şiir ve yazılarımı oluştururum. Çoğu zaman yazılarımın büyük kısmını, yazma isteğiyle yanan ruhumu dizginlemek için elimdeki telefona yazırım. İlk notlarımı telefonda biriktirim.

7. Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Tabii ki, Hüseyin Nihal Atsız'ı örnek alıyorum. Hayatı boyunca yazılarıyla mücadele etmiş ancak düşünceleri nedeniyle birçok kez yolundan döndürölmek istenmiş ama asla vazgeçmeden kendi doğrularını yazmıştır. En beğendiğim şiiri ise sevdiği kadına yazdığı fakat kendisine geri dönen **“Geri Gelen Mektup”** adlı şiiridir. Atsız'ın şiirleri ve romanları hep mücadele ruhu taşıyan, özgün eserlerdir.

8. Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Edebiyatın günümüzdeki değeri çoğu zaman yeterince bilinmiyor gibi görünebilir ancak gençlerimizin okumaya olan ilgisi oldukça yüksek. Araştırmayı seven, kendi düşüncelerini cesurca ifade eden ve bu konuda makale, yazı veya kitap yazan gençlerimiz oldukça fazla. Teknoloji sayesinde her türlü bilgiye ulaşmak kolaylaştı ve bu da bilgiye aç, okuma meraklısı gençlerin artmasına katkı sağladı. Kendi kendini ifade edebilen, araştırmayı seven bir nesil yetişiyor.

9. Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğal-mış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Yaşamadığım bir duyguyu yazamam çünkü tüm şiir ve yazılarım, bizzat kendimden bir parça taşır. Yaşamadığım bir duyguyu yazmak mümkün değil. Ancak, çevremdeki bir arkadaşımın benzer bir durumda olduğunu gözlemleyip o duyguyu hissederek yazmaya çalışırım. Her duygu, bir şekilde birbirine bağlanabilir. Bu da okuyucunun metni doğal bir şekilde hissetmesini sağlar.

10. Ögkü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Evet, yazılarımın çoğunda kendimden bir parça eklerim. Yazılarım, yaşadığım duygular ve düşüncelerle şekillenir. Başlangıçta, düşüncelerimi ve yaşantılarımı kâğıda dökmek için yazmaya başladım. Çoğu yazımda kendimden söz ederim.

11. Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

İlk yazılarımı genellikle kız kardeşime okutuyorum. Kendisi bir grafiker ve görsel algısı yüksek, yazdığım duyguları bir okuyucu gözüyle inceleyip geri bildirimde bulunması bana büyük katkı sağlıyor. Yazım hataları, akıcılık ve öneriler konusunda dikkatli olurum. Bu, eserlerimin daha kaliteli olmasına yardımcı olur. Kardeşim, benim için her zaman ilk okurum olmuştur.

12. Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Bazen beğenmediğim kurgularla karşılaşıyorum ancak yazmanın ne kadar zorlu bir süreç olduğunu bildiğim için her zaman saygı gösteririm. Bu durum, kendi yazılarımda daha dikkatli olmam gerektiğini gösterir.

13. Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Her hafta sonu kitapçılara giderim. Yeni çıkan kitapları heyecanla araştırırım. Kitap alırken dikkat ettiğim ilk şey, yazarın kendisidir. Türk tarihi romanlarına özel bir ilgim vardır. Önereceğim ilk kitap, Hüseyin Nihal Atsız'ın muazzam eseri Bozkurtların Ölümü olurdu.

14. Kalem mi klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

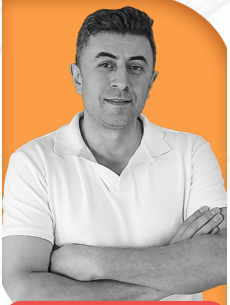
Ben genellikle telefonda yazıyorum. Düzenleme imkânı ve her zaman yanımda bulunması büyük avantaj sağlıyor. Kalem mi, klavye mi dersanız, tabii ki klavye diyorum.

15. Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Yapacağınız işten asla vazgeçmeyin. Çevrenizdekiler ne yaparsanız yapın hep dalga geçecek ve sizi rencide etmeye çalışacaktır. En güzel cevabınız, bu yoldaki başarınız olacaktır.

GİRİŞİM TV'YE KATILAN SON YAZARLARIMIZ

Abdulkrim Taşkan

Abdullah Özgün

Ali Oğuzahan Vural

Ayşenur Toksöz

Ayşe Sultan Erol

Cengiz İbrahim Çelebi

Cüneyt Karataş

Hacı Lüy

Kaan Tekin

Mehmet Ali Eyidoğan

Metin Ergün

Müjde Kaleli

Ömer F. Özen

Osman İlhan

Oylum Barak

Ömer Kayra Türk

Tolga Yiğit

Tuna Nehir Akyüz

Yusuf Fehmi Niyazi

YouTube üzerinden yayın yapan Girişim TV'de yazarlarımız yayına katılmış, kendilerine yöneltilen soruları yanıtlayıp bütüklerinden söz etmişlerdir. Tüm görüntülere dördürlü gibi taratarak ulaşabilirsiniz.

1. Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

İçimdekileri ifade etmek için yazıyorum. Yazmak benim için mesleki bir uğraştan ziyade bir gereklilik. Bazı insanlar çok sık düşünürler, öyle ki bir şeyi dinlerken aynı anda tamamen alakasız başka bir konuyu düşünüyor bile olabilirler. İşte ben de o insanlardan biriyim. Düşündüğüm çok fazla şey olunca iç kapasitem belli bir süre sonra taşmak istiyor, “Bunları insanlara anlat,” diyor. İşte ben de bu yüzden yazıyorum, düşüncelerimi paylaşmak ve iç kapasitemde yeni yerler açmak için.

2. İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Aslında ilköğretim 2. ve 3. sınıfta çevremdeki herkese mektuplar yazdığımı anımsıyorum. Eve biri geldi mi bir kâğıt kapar, sevgi dolu bir mektup yazardım ama düzenli yazmaya başlamışım başka bir zamana dayanıyor. Hatırladığım her an yüzüme muzip bir gülümseme yayılır. İlköğretim 4. sınıftayken sınıf arkadaşlarımdan birinin yazdığı şiirleri ailesi bir kitapta toplayıp bastırmıştı. Ben de ondan özenip, “O yapıyorsa ben de yaparım. Benim de kitabım olsun.” diye çocukça bir yarışa girerek şiir yazmaya başlamıştım. Yazdığım ilk şiir ‘kütüphane’ temalıydı, o dönem bana hediye edilen bir günlüğü şiir defterine dönüştürerek yazmıştım, saklamaya devam ediyordum. O gün yazmaya bir yarış edasıyla başlasam da bundan zevk aldığımı keşfettim ve yazmaya devam ettim.

3. İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

“Yazdıklarım birine ulaşacak.” düşüncesi oldu. Ben her kitabın kendi okurunu çektiğine inanırım, yani o kitabın reklamı hiç yapılmamış olsa bile okuması gereken kişi mutlaka o kitabı bulur ve okur. İşte tanımadığım bir okuruma kitabımı imzalayınca tam da bu düşünceler geçti aklımdan, “Demek ki sahibine ulaşıyor.” dedim.

*Ceylan
Neslihan*

4. Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden standa gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Kitap fuarına katılmak uzun yıllardır hayalimdi. Okur olarak gittiğim her kitap fuarında, “Bir gün ben de bu stantların birinde yazar olarak bulunacağım.” derdim. 2024 TÜYAP Kitap Fuarı’na bir yazar olarak geldiğimde çok değişik hisler içindeydim. Fuarın giriş sırasında bekleyen herkesin oraya bir yazarın yazdığı kitap için geldiğini düşündüm, sonra benim de bir yazar olduğumu, kitap fuarı gibi bir oluşumu mümkün kılan temel insan grubundan olduğumu fark ettim... Ardından yazar kartımı ve boyunluğumu alarak alana giriş yaptım. Standa gelmeden önce takip ettiğim birkaç yayınevinin standına uğradım, oradaki personel ile konuştum, kartımı görüp soranlara kitabımdan bahsettim. Benim için bir kitap fuarında yazar olarak bulunmak çok gurur vericiydi.

5. Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Son yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Kitap fuarına değişik amaçlarla gelen insan grupları bulunuyor. Kimisi aklındaki kitabı almak-yazarıyla tanışmak için gelir, kimi şöyle bir gezinip bakınmak için; kimi ilgilidir kimi ise okuldaki derslerden kaçmak için fuar gezisine katılmış bir öğrenci... Bu farklı grupları farklı sebeplerle kitaplarla dolu bir ortamda buluşturabilmenin elbette ki okuma kültürümüze bir katkısı olduğunu düşünüyorum. Şöyle bir gezmeye gelmiş olan biri bile stantlara bakınırken bir anda ilgisini çeken bir kitap bulabilir, uzun zamandır ayrı düştüğü okuma yolculuğuna geri dönebilir. Eleştireceğim tek nokta, fuara gelen okur kitlesinin genel olarak kitapları incelemeyi bilmiyor olmasıdır. Bir kitap öncelikle adı veya kapak fotoğrafı ile ilgi çeker, daha sonra ise arka kapak yazısı okunur. Gerekliyse ara sayfalar şöyle bir karıştırılır. İmza için stantta otururken fark ettiğim ise gelenlerin sadece kitap fotoğraflarına baktıkları, adlarını bile okumadan geçip gittikleri oldu. Bu açıdan bakıldığında kitap fuarı evet okuma kültürümüzü geliştirir ama hâlihazırdaki okuma kültürümüz yeterince gelişmiş midir? Hayır

6. Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yönteminiz var mı?

Yazmaya başlamadan önce yazmak istediğim konuyu hayal ediyordum. Boş bir sayfanın başına “Şu konuyu yazacağım.” diye oturmak insanı strese sokar ve yazma şekini azaltır. Bunun yerine ilk olarak o konuyu gözlerim, hakkında bildiğim ya da düşlediğim birikimlerimin üstünde dururum. Olayları başlatmak ve bitirmek istediğim noktaları, ikisi arasında gerçekleşmesini istediğim ayrıntıları belirlerim. Daha sonra kısa bir özet taslak hazırlarım. 200 sayfalık Umudun Şehri kitabım için bu taslağım, 2 adet A4 sayfası kadardı. Ardından ince ince bu taslağı açarak yazmaya başlarım.

7. Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Üslubunu beğendiğim, çıkan hemen her kitabını takip ettiğim birkaç yazar var: Serdar Özkan, Cassandra Clare, Dan Brown gibi.

8. Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Çağımızda yazılı metinlerdense sesli metinler ve görsel medya daha çok ilgi çekmektedir.

Çektiği ilginin yanı sıra sesli ve görsel ürünlere alışmış kişiler yazılı bir metni okurken konsantrasyon problemleri de yaşamaktadır. Bu yönlerden bakıldığında edebiyata olan ilginin azaldığından ya da popüleritenin eline kaydığından bahsedebiliriz. Yine de Storytel gibi kitapları sesli metinlere dönüştürerek sunan uygulamalar edebiyat için bir gelecek vadetmekte.

9. Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğal-mış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Yaşanmayan bir duyguyu yazmak zordur. Bu şuna benzer: “Hiç zeytin yememiş birine zeytinin tadını tarif edebilir misiniz?” Karşıdaki kişi tarifinizi ne kadar anlayabilirse siz de yaşamadığınız bir duyguyu o kadar anlatabilirsiniz: Bir şeye benzeterek, genel geçer tarifler yaparak ama doygun bir duygu oluşturamıyarak...Bu metni okura doğalmış gibi geçirmek zordur, okur da bu duygulardan bihaberse o zaman doğal bir geçiş oluşabilir. Bunun dışında mümkün olabilecek tek yöntem ise o duyguyu yaşamış birinin ağzından dinlemek ve daha sonra yazmaktır.

10. Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Her yazar, yazdıklarının içine kendinden bir şeyler katar. Bir yazar tamamen bilimsel bir metin yazıyor olsa bile mutlaka bir yerde kendi karakteriyle ilgili ipuçları bırakırken kurgu bir metinde bunun olmaması neredeyse imkânsızdır. Benim yazdığım şiirlerde ve **Umudun Şehri** kitabımda da var böyle kısımlar tabii ki. Örneğin kitabımda Fanuel’in duyduğu İstanbul sevgisini kendimden aktardım ya da kitabımda olmayan bazı şiirlerimde kendi dünya görüşlerimi anonim bir karakterin ağzından aktardım.

11. Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Çocukken aileme okuturdum, lise yıllarımda ise edebiyat öğretmenlerime. O dönemlerde onay almak ve kutlanmak benim için bir ihtiyaçtı ancak kitabım **Umudun Şehri**’ni yazarken kimseye okutmadım. Dahası okumak isteyenleri de reddettim çünkü bu kitap benim için özeldi. Fikrimin çalınmasından ya da gereksiz eleştiri almasından korktum. Yakınlarınız yazdığınız metne kendi gözleriyle bakarlar. Sizin

belli bir sebep-sonuç örgüsüyle anlattığınız ya da gönderme yaptığınız yeri fark etmeyip orayı değiştirmenizi önerebilirler. İş böyle olunca değiştirirseniz sizin içinizde kalır, değiştirmezseniz o zaman da yakınız, “Niye bana sordun o zaman, madem dinlemeyecektin?” der. Bu sebeplerle birlikte metnime güvendiğim, yazdıklarımı zaten yıllardır zihnimde geliştirmiş olduğum için böyle bir okutmaya gerek duymadım.

12. Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Kurgusunu beğenmediğim bir çalışmayı okurken çok komik bir hâle bürünüyorum: Metne muhalefet oluyorum. Örneğin okuduğum yerin altını çizip “Yahu sen az önce şöyle demedin mi? Şimdi nasıl bu oluyor?” yazıyorum. Ya da başka yerin kenarına, “Yalnız buradan sonraki kurgu çok bariz, taklide düşmüşsün.” diye not alıyorum. İlk birkaç sayfa bu şekilde geçiyor, metne hâlâ bağlanamamışsam okumayı yarıda kesip kitabı bırakıyorum. Bu şekilde yarım bıraktığım kitaplar olsa da isim vermek istemiyorum.

13. Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Her ay en az 1 kez giderim. Kitap alırken öncelikle isimlerine göz atıyorum, ilgimi çekecek bir konuda olduğunu düşünürsem alıp arka kapak yazısına bakıyorum. Genellikle arka kapak yazısından net bir fikir edinmiş oluyorum ancak nadiren edinemediğim durumlarda kitabın ortasından birkaç sayfa açıp okuyorum. Bu şekilde alıp almayacağıma karar vermiş oluyorum. Okurlarıma önereceğim ilk kitap Beyaz Zambaklar Ülkesinde olurdu.

14. Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Kısa bir metinse kalem, uzunsu klavye. Kalem ile uzun bir metni yazmak yorucudur. Yorulan bir zihnin göstereceği çaba ve işe duyacağı şevk de sınırlı olur. Klavye ile yazarken düzeltme yapabilme olanağının daha geniş olması da yine lehe bir durumdur.

15. Yazar Günü hakkında düşünceleriniz nelerdir? Kürsüde kitabınızı tanıtmak nasıl bir duygudur sizin için?

Yazar Günü'ne değil ancak Şiir Günü'ne katıldım, burada kitabımı tanıttım. Dinleyicilere kendi şiirlerimi okumak, kitabımı tanıtmak şevk ve onur verici, heyecanlı bir deneyimdi.

16. Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Ezberlemeyin, sorgulayın, araştırın, öğrenin. Bir kişinin ya da grubun söylemlerini değil, kendi zihninizi yol belleyin.

Umugün
Şehri

ÖMER F. ÖZEN

1. Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Yazmayı, benim için bir tür soluk almak, yaşadığımı bilmek ve yaşadıklarımı paylaşmak diye tanımlayabilirim. Daha sonra bir uğraş da oldu ancak onu da soluk almak ve bu soluğu başkalarıyla paylaşmak olarak algıladığım için yine soluk almak diyebilirim.

2. İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Kendimi bildim bileli yazdığım için ne zaman, nasıl başladığımı söyleyemem. Ancak kendimi kendime anlatmak, bilinçli ya da bilinçsiz 'buradayım, yaşıyorum' diyebildiğim, birileri okusun ya da okumasın, evrene kendimi anlatmak istediğim bir andı sanırım.

3. Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

İlk imzadan, bir okura bétik imzalamaktan söz ediyorsunuz sanırım. Bir okur için ilk attığım imza bir bétik değildi, kurmuş olduğum gazetenin (Bizim Anadolu) bir sayısıydı. Bir okurun yapmış olduğum uğraşının önemini bana duyumsatması olarak algıladığım için kendi içimde 'Bak, birileri ne yaptığının ayırımında, dahası bunu da sana duyumsatmaya çalışıyor; yazdıkların, yaptıkların boşa gitmiyor.' diye düşünmüş olabilirim.

Bétik imzalamaya gelirsek; her yazar ya da ozan imzalamış olduğu bétığın hemen okunmasını ve iletmek istediği iletinin bir an önce birilerine ulaşmasını ister. Benim böyle bir şansım oldu. Özellikle romanımla ilgili içten, sorgulayıcı yorumlar aldım ve elbette ben de onlara içten yanıtlar verdim.

4. Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Otuz yıldır yayıncılık yaptığım, daha önce de gazetelerde yazdığım ve çokça kitap fuarlarını gezdiğim için çevreme ister istemez profesyonelce baktığımdan, bir yazar ya da ozanın ilk fuar duygularını yaşamamış olduğumu söyleyebilirim. Ancak elbette yine de bir iki kişinin gelip benimle konuşup ne yazdığımı, bétiklerimle ilgili sorular sormasını isterdim. Sanırım gazetecilik buna azıcık engel oldu.

5. Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Son yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bu tür şenlik ve sergilerin elbette okuma alışkanlığını ayakta tuttuğuna inanıyorum. Okurla yazar arasındaki ilişki kısa da olsa gözle görülür bir biçimde gerçekleştiği ve bir duygu alışverişi yaşattığı için önemli. Özellikle de çocukların ve gençlerin bu duyguyu yaşamalarının ileriki yaşamlarının duygusal temelini attığına inanıyorum. Yetişkinler ise genelde ne aradıklarını bilmeden gelmiş olsalar bile o ortamda akıllarına gelmeyen bir konuda bir yayına

rastlayıp, onu edinme olanağını da buluyorlar. Öbür türlü ya bir kitabevine gidiyor ya da şimdi olduğu gibi bilgisunarda bir konuyla ilgili bétik arayıp edinmeye çalışıyorlar. Bilgisunarda da seçenek o kadar çok ki okur özellikle yeni yazar ya da ozana ulaşmakta zorluk çekiyor. Burada kuşkusuz basın-yayının önemi ortaya çıkıyor; basındaki kişilerin yeni yazar ve ozanlara ilgi gösterip onları topluma tanıtmaları gerekiyor. Ancak basın-yayında da (şimdilerde 'medya' diyorlar) mahalleler kurulmuş ve aynı ya da benzer kişiler çemberinden bir türlü çıkamıyorlar. Ama bir sergi, şenlik yaşamayı, özellikle okurların tanışmasalar bile diğer okurlarla duygu birliği yaşamalarını çok önemsiyorum.

6. Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yönteminiz var mı?

Genelde dünya uyurken, eş deyişle gece yarısı ya da sabaha karşı yazmaya otururum. O andaki tinsel durumuma göre bir yır (müzik) türü seçer, kuşkusuz çevreyi rahatsız etmemek için de kulaklıklarımı takar, yazıma öyle başlarım ya da daha önce başlamış olduğum yazıma devam ederim. Ancak bazen, özellikle de şiirlerimi, günün herhangi bir saatinde de yazabilirim; bu bir lokanta (aşevi de diyebilirdim, ancak terim günümüzde değişik kullanılıyor) olabilir, vapurla karşıdan karşıya geçerken ya da iş öncesi de olabilir. Şiirin altına da kuşkusuz o ortamı yazmayı unutmam.

7. Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Bu konudan 'Sevgi Bitti mi?' adlı ilk bétimimde kendimi anlatmaya çalıştığım bir yazıda söz etmiştim; doğrudan örnek aldığım ya da biçimini beğendiğim bir yazar ya da ozan yok ama okuduğum her yazar ve ozan var diyebilirim. Değerli eğitimci - yazar Osman Bolulu'yla yaptığım bir söyleşide, onun dediği gibi, öncekilerin bir devamıyım ben.

Ancak son dönemlerde yaşadığımız gelişmeler beni endişeye düşürüyor. Özellikle yapay zekâ ile artık her tür yazı, görsel, görüntü yaratılabilir bir döneme giriyoruz, ki zaten başkalarının yerine bétik yazan 'hayalet yazarlar' durumunu en azından biz yazar ve yayın dünyasından kişiler olarak biliyoruz ama yapay zekâ beni çokça endişeye salıyor.

10. Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Bir önceki soruya bağlı olarak, eğer ısmarlanmış bir öykü ya da şiir değilse ya da bir konu üzerine değilse her yazar ve ozan elbette kendinden söz ederek yazmaya başlar. Doğrudan öz yaşam (biyografi) öyküsü gibi bir biçim değilse, başka biçimde yazar ve ozan kendinden söz eder, diye düşünüyorum.

11. Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Doğrusu, yazdıklarımı kimseye okutmam. Yanlışıyla, doğrusuyla o yazı ortaya çıktığında herkesin aynı zamanda okumasındayım.

12. Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? "Ben olsam böyle yazardım." dediğiniz bir eser var mı?

Kurgusunu beğenmediğim bir çalışmayı 'ben olsaydım böyle yazardım' gibi bir edinime hiç girmedim çünkü o yazan onu o biçimde yazmış; ben o olmadığım için onun gibi de yazmam, yazamam. Ancak özellikle bir yere varmayan ve noktalama kurallarına uymayan yazılar beni çok yorduğu için, önemli bir konu bile olsa okumayı bırakırım.

Böyle de katı bir yanım var. Bu yaklaşımı uzun süre yayıncılık yapmış olan Ahmet Nesin'in bir söyleşisinde duyduğumda çok şaşırmıştım; "Noktalama imlerine uymayan ve anlatım yanlışlarıyla dolu bir kitabı hemen okumayı bırakıyorum." diyordu. Yayıncılık alışkanlığı...

8. Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Gerçek yazının ya da yazın sanatının değeri hiçbir zaman yitmeyecektir. Bizim yetiştiğimiz dönemlerde yazar ve ozanların çok önemi vardı ve onların sözleri, yazı ve şiirleriyle bilinçli ya da bilinçsiz bir yaşam felsefesi edinirdiniz. Şimdi olduğu gibi çalakalem yazmazdı yazar ya da ozanlar. Bir sorumlulukları vardı çünkü topluma sesleniyorlardı. Ne yazık ki günümüzde yazıyı okutan noktalama imlerine bile uymayıp 'benim sitilim bu, beni böyle kabul edin' diyen sözde yazar ve ozanlar çıktı. Kuşkusuz onları yazar ya da ozan kabul etmiyorum ben.

9. Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Ne yazdığınıza bağlı; belki doğrudan doğruya yaşadığınız değil, ancak yaşanabilir bir olgu yazılabilir.

13. Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Türkiye'deyken sık giderdim. Şimdilerde yaşadığım yerde fırsat buldukça gidiyorum. Ancak artık daha çok bilgisunar ortamındaki kitabevlerine gidiyorum. Ama isterim ki şimdilerde adına 'medya' denilen basın-yayınlarda daha çok bétik tanıtımlarına yer verilsin.

14. Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Bu konu, alışkanlığa ve klavye kullanma yetkinliğine bağlı. Klavyeden önce elbette hep kalem kullanırdım. Ancak on parmak yazmamama karşın,

(Öğrenmeye başlamıştım ancak gazete işleri öylesine yoğunlu ki on parmak öğrenme işiyle uğraşmak işleri sekteye uğrattıyordu.) artık klavyede yazıyorum. Sonuçta kalem de, klavye de bir işin yerine getirilmesi için bir gereç. Hangisiyle yazıldığıнын bence önemi yok.

15. Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Okuyun, okumaya zaman ayırın, okuyun! Okumak kendinizi sevmektir, yaşamdan tat almaktır, hayal dünyalarında yolculuğa çıkmaktır, kendi dünyanızı yaratmak demektir. Bilgisunarda, daha doğrusu toplumsal paylaşım ortamlarında (sosyal medyada) çoğu bir yere varmayan, doğruluğu belli olmayan ve düşünce dünyanızı iğfal eden yayınlarla zamanınızı tüketmeyin! Okuyun, kendinizi bulun!

Bu elbette okurlar için değil; onlar zaten okumanın tadını almışlar, okuyorlar, çağlarından sorumlular. Bu çağrım daha çok nereden olurlarsa olsunlar, bétik dünyasından haberi olmayanlara. Nasrettin Hoca'nın dediği gibi, 'Bilenler bilmeyenlere, duyanlar duymayanlara duyursun, öğretsin!'

Sevgiyle kalın!

Ömer F. Özen
Montreal / Kanada
30 Kasım 2024

1. Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Duygu ve düşüncelerimi en iyi yazarak ifade edebiliyorum, bu yüzden yazıyorum. Benim için yazmak bir gereksinimdir.

2. İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Her kalem kâğıt bulduğumda adımlı soyadımı yazardım, böyle başladı bendeki bu yazma merakı. Yazmaya dair ilk anım ise çok sevdiğimiz evimizden isteksiz bir şekilde başka bir şekilde semte taşınmamızla gerçekleşti. O zaman babaanneme bir mektup yazmışım. Aynı mektubu, tarihini de atarak birkaç cümle ile oda kapısının arkasına yazmışım. O gün

bugündür her bulduğum deftere, not kâğıdına yazılarımı döküyorum.

3. İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

İmza atmak, adımlı soyadımı yazmak benim için en değerli anlardandır. İlk imzamlı atarken kalbimdeki güzel, heyecanlı duygularla beraber şükrettim. Bir zamanlar hayalim olan, içeriğinde resim yapılabilen çocuk hikâye kitabım basılmıştı ve ben kitabımı insanlara tanıtarak imzamlı atıyordum. Üstelik TÜYAP Fuarı'nda Kutlu Yayınevinin bana, bizlere hazırladığı güzel ortamda...

4. Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Her iki imza günümde de çok ama çok heyecanlıydım.

E. GÖNÜL
Altunöz

Fuardan birkaç gece önce kitabım hiç alınmasa bile bir kişi dahi olsa ziyaret edenim olsun istedim. Bu yıl imza günümde, ilk kez bir “çocuk hikâye yazarı” ile tanışmak üzere gelen Dua isimli ziyaretçim benim uğurum oldu.

5. Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Son yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Benim çocukluk ve gençlik süreçlerimde fuarlara gidişimiz okullarımızın planlaması üzerine olurdu. İmkânlar bu kadar geniş ve ulaşılabilir değildi. O zamanlar tarihi kitapların, romanların ve birçok eserin bulunduğu ortamlardı; şimdilerde fuar ortamları daha çok test kitaplarının satıldığı ortamlara döndü diye düşünüyorum, bu da üzücü bir durum. Her şeye rağmen her ilde yapılması çok güzel.

6. Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yönteminiz var mı?

Ben her türlü yazımı zaman mekân tanımadan hemen not alıyorum. Bir fikir aklıma düştüğü anda kendimi o ortamdan çekiyorum. Birçok yazım var düzenlenip kitap hâline gelmesi gereken. Çocuk hikâyeleri, babaannemle mutfakta yemek yaparken yaşadığım maceralar, öğrencilerimle yaşadıklarımı anlattığım birikimlerim, ailemin ve benim gerçekte yaşadıklarımıza dair yazılarım var.

7. Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Sabahattin Ali, Ayşe Kulin, Prof. Dr. Özcan Köknel, Luca Di Fulvio, Tara Westover, Stefan Zweig, Jose Mauro de Vasconcelos... En az 50 yazar yazabilirim.

8. Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Yazılan birbirinden güzel şarkı ve türkülerimiz gibi edebiyatın da eski tadı yok bence.

9. Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğal mı gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Hayal gücüm yüksek, biraz odaklanırsam yazabilirim. Öyle kelimeler seçerdim ki cümlelere dönüşen ve konu olan, okuyan kişiyi konunun içine çekerdim. Mesleğimden kaynaklı olarak ikna etme yeteneğim oldukça güçlüdür.

10. Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Öykülerimde kesinlikle yaşanmışlıklarım olduğu için bahsetmem gerekiyor. Bahsetmemiş olsam bile benim hikâyem olduğu anlaşılır.

11. Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Kızım Zeynep'e okutuyorum çünkü edebiyat ve dil bilgisi konusunda oldukça güçlü; bu yeteneği çocukluğundan beri var.

12. Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Okuduğum kitaplar hakkında mutlaka yorum yaparım ve bu yorumlarımı kızımla, annemle ve kitap okumayı seven arkadaş grubumla paylaşıyorum.

13. Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Kitap satılan her dükkâna girip raflara bakmak benim doğal davranışımdır. Benim ve ailemin genlerinden gelen bir kitap okuma merakı vardır. Yaşanmışlıkları kaleme alan kitapları seviyorum. Benim için klasik dörtlü şunlardır: Küçük Kara Balık, Küçük Prens, Bir Şeftali Bin Şeftali, İçimdeki Müzik. Kitap alırken sosyal ortamda popüler olan kitapları araştırıp yorumlarına bakar ya da o kitabı okuyan arkadaşlarıma danışarak kitabı satın alırım.

14. Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Kalemi tercih ederim ancak klavyenin de kolaylık sağladığı bir gerçek.

15. Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Bence yazı yazmak, duygu ve düşüncelerimizi aktardığımız en güzel terapilerden biri. Resim gibi, dans gibi... Bence herkes yazmalı.

1. Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Bunun net bir tabiri yok aslında. Nedenli nedensiz duyguların serüvenine kapılma coşkusu, bir nevi içsellik dürtüsü diyebiliriz. Duygu kabarcıklarının kıyılara vurma hissi de olabilir. İnsan birçok nedenden ötürü yazar. Yazmak okyanusa benzer. Her türlü duygunun, hissin, düşüncenin yol aldığı akıntıdır. Bu hele ki şiir ise...

İnsan ardında bıraktığı iz kadar varlığını sürdürür. Ara ara satırlarda okuyucuyla karşılaşmak, var olabilmek, iz bırakabilmek isteği doğar. Ölümsüzleşmek arzusu da baskın elbette. Yazmak; kendiliğinden oluşan, engellenemeyen bir güç, gereksinim benim için.

2. İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Anımsıyorum. Gökyüzünde kırmızı bir balonun süzülüşünü izlerken başladım. Balon için özgürlük hoştu belki ama ya o çocuğun hüznü, balonun ardından bakakalışı? O an benden de bir şeyleri alıp götürdü sanki. Sözcükler ilk kez o zaman dökülmüştü kalemime:

*Kim sevmez ki mavileşmeyi
Gökyüzünde süzülmeyi
Özgürleşmeyi, firari sırça köşkten?
Kanatlanıp ele avuca sığmayan yanılla
Uçuşmayı...
Nasıl da huzur dolu
Sanırsın salıncağın kournunda
Dansa düşmüşçesine nasıl da sarhoş
Kollarında rüzgârın
Yankılanıyor içimin duvarlarına
Gülüşleri yükseldikçe göğ
Kan kırmızı acı, bir bilse
Bir bilse ardı sıra bir damla gözyaşı
Suskunluğunda bakakaldı
Bir kırmızı balon
Çocukluğumda saklı kaldı...*

3. İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

İlk imzamı attığım an, “geleceğe bırakılan o ilk iz”, ölümsüzleşmenin ilk adımı gibi bir duygu-yu iliklerime kadar hissettirdi. O anda bir insanın

yüreğine dokunabilmenin verdiği hazzı yaşıyorsunuz. Biz yazarlar okuyucunun iç dünyasına yolculuk etmekten haz alırız. Okuyucununsa kendisinden bir iz bulmasını isteriz. Bu karşılıklı duygu denizinde yolculuk etmek ve insanların kalbine değmek kadar güzel bir şey sanırım yoktur.

Farklı iki insanın aynı gemide yolculuk etmesinin, aynı duygularla karşılaşmasının, aynı limana yanaşmasının heyecanına kapılıyorsunuz. O an aklındaki düşünce “Yüreğine dokunmama izin verdiğin için, kütüphanende bana da yer açtığın için teşekkürler yabancı...” diye sesleniyor.

4. Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Gökkuşağı gibi birçok duygunun karmaşası içerisine giriyorsunuz. Aldığı renk cümbüşüne dönüşüyor gibisiniz. Fuarın dokusunu, kokusunu, ruhunu, büyüsunü derinlerde hissediyor, havasını içinize çekiyorsunuz. Adımlarınız standı yaklaştıkça heyecanınız ikiye katlanıyor, kendi kalp atışınızı duyuyorsunuz. Okuyucunuzla iç içe olabilmenin, aynı çatı altında bulunmanın, iletişim kurabilmenin sevincini yakalıyorsunuz. Bu heyecan dolu anları yaşamak, hissetmek çok değerli ve çok kıymetliydi benim için.

5. Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Evet, var. Kitap fuarları okuma alışkanlığının yaygınlaşmasına, insanların farklı kültür ve sanatlarla buluşmasına, farklı yaşam tarzlarına ve düşüncelere yer verilmesine, birçok alanda birçok içeriği bir arada bulabilmesine, yazarın okuyucusuyla ve yeni kitlelerle tanışmasına, okuyucunun da birçok yazarla karşılaşma fırsatı bulmasına imkân sağlamaktadır.

“Her bir kitap, keşfedilmesi gereken saklı serüvendir.”

Kitap fuarları, toplumun her kesiminden kişilerin bir araya gelerek kültürel alışveriş yaptığı ve kültürel zenginliğin, çeşitliliğin yer aldığı eşsiz bir platformdur. Fuarların her ilde düzenlenmesi büyük bir şans. Sadece il ile sınırlı kalmamaları gerektiğini düşünüyorum, kırsal kesimlerin de faydalanabilmesi sağlanılmalıdır.

6. Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiğiniz var mı?

Yazmak, hissetmekle bağdaştırılabilir. Duygu yoğunluğunun arttığı anlarda kendiliğinden dile gelme içselliğidir benim için yazmak. Şiir “yazayım” diye yazılmaz. İçindeki duygu denizinin kabarması, coşması, harmanlanması gerek. Gizlenmiş yaşanmışlıkların yürek süzgecinden geçmesi ile bütünleşmiş hislerin yoğunluğunun ortaya çıkmasıyla gerçekleşir. Bunu gerçekleştirirken yalnızlığı tercih edenlerdenim. Sessizlik; kendinle baş başa kalmaya, içteki duyguların kendi sesini dinlemesine, bir nevi dedikodu etmesine, konuşmasına olanak verir. Yüzmek gibi... Bu yüzden yazarken her türlü duygu ruhuna gömülmeyi ve derinliğin akıntısına kapılmayı seviyorum.

7. Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Örnek aldığım bir yazar yok ama eserlerinden etkilendiğim Charles Baudelaire, Johann Wolfgang von Goethe, Victor Hugo, Turgut Uyar, Özdemir Asaf gibi isimler var.

EVREN KAZANCI KASPAR

8. Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Günümüzde edebiyata ve okumaya verilen değer oldukça az. Oysa edebiyat, bir toplumun aynasıdır. Hayatın kendisine kapı aralamaktır. Farkında olmasak da hayatımızın her alanında edebiyatın katkısı yadsınamazdır. Edebiyat, kültürel mirası korumanın ve nesilden nesle aktarabilmenin bir aracıdır. Kitaplar; birçok farklı kültürlerin inançlarını, değerlerini, gelenek ve göreneklerini geniş kitlelere ulaştırır. Hayatımızın belli bir kısmında mutlaka yer edinmelidir.

9. Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğal-mış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Yazabiliyorum. Bu konuda gözlem çok önemli. Empati yapabilme yeteneğini kazanmış olmak da... Keşfetmek, görülmeyeni görebilmek, gözlemlerle deneyimleyebilmek o duygunun özüne dokunmayı başarır ve okuyucuya tüm doğallığıyla yansır.

10. Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Elbette oluyor. Yazarken bazen kendinizden bir şeyler katabiliyor, bazen de kurguluyor ya da insanların yaşanmışlıklarından baz alıyorsunuz. Yazmanın sınırı yoktur. İnsan birçok nedenden ötürü yazar. Yaşadıklarını, yaşamadıklarını, izlenimlerini, tecrübelerini ve deneyimlerini aktarabilir. Yazmak, insanı en iyi ifade eden mekanizmadır. Bu mekanizma döngüsü, insanın iç dünyasından çıkarak birçok kitlenin kendisinden de parçalar bulması ve eklemesiyle hareket eden hissiyat alışverişine dönüşmektedir.

11. Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

“Hayat bir mumun ışındaki titreyişi göze alabilme cesaretinde saklıdır.” Yazdıklarımı öncesinde başkalarına okutmuyorum, doğru- dan okuyucusuyla buluşturuyorum.

12. Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Kurgusu iyi dizayn edilmemiş eserler, okuyucusuna duygu dokusunu geçirememiş demektir. Bu da yağmur altında çoraklaşmak gibidir. İçsel bir bağ kuramazsınız, kendinizden bir parça koyamazsınız ve aranjmanda yazar ile okuyucu karşılaşamaz, sadece islanırlar. Bu durumda yazarın okuyucunun tercihleri arasındaki yerini koruyamayacağını düşünüyorum.

Ben olsam böyle yazardım dediğim bir eser yok, yazılan her eserde aktarılmak istenen bir yaşanmışlık mutlaka barınır.

13. Kitapevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Kitapevleri keyif aldığım bir yerdir. Bu nedenle uğramadan geçmiyorum. Sıklıkla giderim. Kitap bir kültür toprağıdır. Geçmişine kök salar, bugününe yeni filizlendirir, yarına umut açtırır ve geleceğin şekillenir. Kitap alırken içeriğine dikkat ediyorum. Kitabın, kişinin ilgi alanına hitap etmesine, içeriğinin almayı düşündüğüm kişinin yaşına ve seviyesine uygun olmasına ve korsan olmamasına özen gösteririm. Okurlarıma Franz Kafka’dan Dönüşüm’ü ve Turgut Uyar’dan Büyük Saat’i öneririm.

14. Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Bu tamamen kişinin tercihlerine ve ihtiyaçlarına bağlıdır. Ben tercihim kalem den yana kullananlardanım. Daha etkili olduğunu düşünüyorum çünkü duygu fonksiyonlarını bütünüyle harekete geçiriyor. Odaklanmayı, kelimeler arasında yolculuk etmeyi ve yaratıcılığı arttırıcı etkisinin olduğu kanısındayım. Ben tercihim kalem den yana kullananlardanım. Daha etkili olduğunu düşünüyorum çünkü duygu fonksiyonlarını bütünüyle harekete geçiriyor. Odaklanmayı, kelimeler arasında yolculuk etmeyi ve yaratıcılığı arttırıcı etkisinin olduğu kanısındayım.

15. Yazar Günü hakkında düşünceleriniz nelerdir? Kürsüde kitabınızı tanıtmak nasıl bir duygudur sizin için?

Yazar Günü, gerçekten kişinin kendisini ifade etmesine, birçok kitleye ve okuyucuya ulaşmasına, iletişim kurmasına imkân sunuyor. Bu tür etkinliklerin anlam ve önemi çok büyük. Benim için “Yazar Günü” güzel bir deneyim yaşamama vesile oldu. İlk oluşu, verdiği heyecanı ayrıca ikiye katladı. Orada bu heyecan dolu anları yaşamak, hissetmek, o atmosferi solumak çok

değerli ve tarif edilemez bir duyguydu. Kutlu Yayınevinin bir üyesi olduğum için çok mutluyum. İyi ki karşılaşmışız. Gökbey Uluç Bey’e sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

16. Okuyucularınıza soñ sözünüz ne olurdu?

Şiirsiz hayat; ruhsuz bir yaşamın ölü dehlizlerinde kaybolmuş, ruhu çekilmiş duvar gibidir. Ruhun renklerinin büyüüne şiirden geçerek yakalamanızı ve bu atmosferi solumanızı dilerim. Sevgiyle kalın, şiirsiz kalmayın...

GÉRİ DÖNÜŞÜME GİDEN BÉTİKLER

- Kağıtla başlayan yolculuğun betiğe dönüşmesi bir yazar ve yayıncı için büyüleyici bir süreç olsa da bir de bu işin pek dillendirilmeyen, üzerinde durulmayıp gözardı edilen aşaması var: Geri dönüşüm!
- Okura ulaşmayan, beklenen ilgiyi görmeyen, çürümeye terk edilmiş betiklerin son yolculuğudur geri dönüşüm. Bu yeni yolculukta kağıt, artık bilgi değil yük taşıyacak olur. Çoğunlukla karton kutulara dönüşen betiklerin kaçınılmaz yeni görevi budur. İşlevsel açıdan yeniden değerlendiriliyor olmasına bizler genellikle seviniriz. Çünkü her kağıt bizim için değerlidir.

1. Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Yazmak benim için hem bir uğraş hem de bir gereksinim. Düşüncelerimi ifade etmenin, dünyayı anlamlandırmanın ve yaratıcılığı ortaya koymanın bir yolu.

2. İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

İlk yazdığım anı hayal meyal hatırlıyorum. Duygularımı kâğıda dökme ihtiyacından doğmuştu; basit bir konu ile başladım.

3. İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Hiç imza atmış olmasam da tezgâhtarlığını yaptığım kitabımın, okurun düşünce dünyasına dokunduğunu fark etmek harikaydı.

4. Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden standı gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

Kitap fuarına ilk girişim, devasa bir enerji dalgası gibiydi. Standıma yürürken insanların kitaplara olan ilgisini görmek çok etkileyiciydi.

İBRAHİM AKBABA

5. Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Evet, kitap fuarları okuma kültürüne katkı sağlıyor. Her ilde düzenlenmesi daha fazla insana ulaşmayı sağlıyor, bu da harika bir gelişme.

6. Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yönteminiz var mı?

Yazarken genellikle düşüncelerimi daha iyi duyabilmek için sessiz bir ortam tercih ederim.

7. Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Étkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Kendime örnek aldığım yazarlar arasında Reşat Nuri Güntekin ve Sabahattin Ali var. Her ikisinin de derinlikli anlatımı bana ilham veriyor.

8. Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Günümüzde edebiyatın değeri dijitalleşme nedeniyle azalmış gibi görünse de hâlâ birçok insanın ruhuna dokunan bir sanat dalı olduğu fikrindeyim.

9. Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğal-mış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Yaşamadığım bir duyguyu yazabilmek için empati yapar ve derin bir araştırma süreci geçiririm. Okuyucunun bunu doğal hissetmesi için detaylara önem veririm.

10. Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Yazılarımda bazen kendimden ipuçları veriririm ama genellikle bunu doğrudan yapmam, metaforlarla işlerim.

11. Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Yazdıklarımı ilk önce güvendiğim bir arkadaş veya aile üyesine okutuyorum. Dürüst geri bildirim almam önemli.

12. Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Kurgusu zayıf bir çalışmada yazarı anlamaya çalışırım. “Ben olsam böyle yazardım.” dediğim eserler de olmuştur ama her yazarın tarzı farklıdır.

13. Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat édersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Kitabevlerine sık giderim. Kitap alırken yazarın üslubuna ve konunun ilgimi çekip çekmediğine dikkat ederim.

14. Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Ben klavyeyi tercih ederim çünkü daha hızlı ve düzenli yazmamı sağlıyor ancak bazen ani gelişen durumlarda kalemle yazma ihtiyacı da hasıl olur.

15. Yazar Günü hakkında düşünceleriniz nelerdir? Kürsüde kitabınızı tanıtmak nasıl bir duygudur sizin için?

Yazar Günü'ne katılıp kürsüde kitabımı tanıtmak benim için hem heyecanlı hem de gurur verici bir deneyimdi.

16. Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Okuyucularıma son sözüm: Okumaya ve hayal kurmaya devam edin. Her hikâye, size yeni bir kapı açar.

SONGÜL ACAR

1. Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Şair, yazar veya ressam, sanatın bu dalları ile hemhal olmuş her kişi, hayata dair her şeyle ve herkes ile empati kurabilmeli ve onların yaşadıkları veya yaşanılan duyguları alanındaki sanata en güzel şekilde işleyebilmelidir.

Sanat kişinin özünde olmalı ve sanatçı, duygu yoğunluğu hâlinde yaşamış veya yaşanıldığına tanık olmuş ya da yaşanmasını istediği konuları sanatıyla gönüllere ilmek ilmek işleyebilmelidir.

İyi bir sanatçı, iyi bir gözlemcidir. Tüm canlılar yaşamaları süresince duygularını bir şekilde mutlaka dışa vururlar. Biz sanat diliyle konuşan ve sanat diliyle gönüllere hitap eden, kök salan kalem, her birimiz gönüllerimizin kâtipleriyiz.

Gönlüm söyler, ben yazarım. Yazdıklarım hayatın, duyguların ve duygularımın yansımasıdır.

Bana göre sanat hayatın dili, yazmak ise hayatın tamamıdır.

2. İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Çok iyi hatırlıyorum, bugün gibi... İlk kitabımı elime aldığımda dolu dolu ağlamıştım. Ve o gün özlü sözlerime bir söz daha eklemiştim, “**Emeğin meyvesi başarıdır.**” diye.

3. İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

İlk imzamı; şu anda Radyo Televizyon ve Sinema öğrencisi ve şair olan, gelecekte sanatın,

sanatçının ve insanlığın sesi olacak çok kıymetli kızım Busenur Yiğit Hanımefendi için atmıştım. İlk imzam ve diğer imzalarımın hepsi birbirinden farklı derin değerlerle beni mutlu ediyordu ve bundan sonraki süreçte yayımlanacak olan kitaplarımdaki imzalarımın yine aynı duyguları yaşatacağına inanıyorum.

4. Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden stand gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

İlk imza günümde çok heyecanlıydım, fuar alanı farklı bir atmosfer idi. O gün ilk kez okuyucularım ve kitabımın basımında emeği olan o yüce yürekli kişilerle bir araya gelecektim. Kutlu Yayınevi ile o ana dek hiç yüz yüze görüşmemiştik ancak bana aile sıcaklığını hissettirmişlerdi. Fuar alanında yayınevinin amblemini gördüğüm anda ise aynı sıcaklığı bir kez daha yaşamıştım. Sanki yıllarca görmediğim aile fertlerimi görmüşçesine mutlu olmuştum. Onların dürüst, güvenilir, alçak gönüllü, yapıcı olan bu yaklaşımları karşısında duyduğum minnetle fuar alanında adım adım ilerliyorum, heyecanımı bastırmak için duygularımı içime atmaya çalışıyordum. Gerçekten anlatılmaz yoğun duygular içerisindeydim o saatlerde.

5. Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Soñ yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Kitap fuarlarının gençlerimizi okumaya, kültüre, edebiyata yaklaştırdığını ve toplumumuzun kişilik ve yaşam kalitesini yükseltmesi açısından çok verimli olduğunu düşünüyorum. Her yıl katılımların arttığını görüyoruz. Okuyucu sayısının artmasında kitap fuarlarının rolü büyüktür.

6. Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yöntemiñiz var mı?

Yaşadığım, yaşanmasını istediğim, yaşamasına pişman olduğum veya yaşandığına tanık olduğum her duyguyu, her anı şiire, romana, çizimlerime, her eserime soluk soluk yaşayarak işlerim.

7. Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Etkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Çocukluğumdan yazmaya başladığım döneme kadar şiir, roman, makale, hikâye gibi pek çok edebi türde edebiyatımızın ünlü kalemlerini okuyordum. Ancak yazmaya başladıktan sonra, hiçbir eserden veya akımdan etkilenmemek adına kendi eserlerim haricindeki kitapları okumayı pek olumlu bulmuyorum. Ezberci, taklitçi hiçbir eseri değerli görmüyorum. Her eser bir tohum gibi sanatçının yüreğinde ve kaleminde kendi filizlenmelidir.

8. Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Ne güzeldir duygulara ses olabilmek ve insanların gönüllerine bir merhem misali dokunabilmek.

9. Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Çok yönlü bir kalemim olduğu söylenir ve bu anlamda çok takdir edilirim. Bunun sebebi, hayatın her anını, her duyguyu, sanatın her alanına en derin şekilde işliyor ve hayata dair her şeyle, herkesle duygudaşlık (empati) kuruyor olmamdır. Bu durum beni sanatta ve hayatta çok yönlü kılar.

10. Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Hemen her sanatçı öykü, şiir, roman veya çizim gibi eserlerinde üstü kapalı da olsa kendinden örnekler işler. Yalnızlıkta kendimi bulurum. Kendimle baş başa kalınca ister istemez hayatı işlemeye başlıyorum. Bir romanda ne kadar karakter varsa sırayla hepsinden biri oluyorum, onların duygularını ve tüm anlarını her hâllerıyla yaşayarak yazıyorum, ta ki romana son noktayı koyana dek... İşte o zaman kendim olabiliyorum.

11. Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Her alanda yaptığım her iş kusursuz olsun isterim. Hatalı ve kusurlu bulduğum çalışmaları çok irdilemez, bırakırım. Beğenmediğim çalışma kendi eserim olacak olsa bile en doğru ve en güzel hâlini yapmadan huzur bulamam.

12. Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularımıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Okuyucularımıza önerim, yazara veya şaire değil eserlerine, hayatı nasıl işlediklerine bakarak okuyacakları kitapları seçsinler. Fikri duruşu, yaşam şekli benden çok zıt olan bir yazarın, şairin veya ressamın eserleri eğer ki fikrini, hayatını kısacası konuyu sanatına en güzel şekilde nakşetmiş ise ben sanatçının benden aykırı olan fikrine, yaşantısına bakmam, onun eserlerini başıma taç ederek okur ve değer veririm.

13. Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Gönlüme mısra veya satır ya da bir çizim, o an her ne düşerse klavye veya kalem en yakınım da ne varsa onunla not alırım. Zaman kaybı ilhamımın, duygumun akışını bozmamalı.

14. Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Çok kıymetli okuyucularıma, çok kıymetli yazarlarımıza ve şairlerimize son notum yine bir özlü sözümle başlasın:

“Okunmayan kitaplar yetim çocuklar gibidir.”

Sadece yazmakla bitmiyor görevimiz. Okuyucu sayısını arttırmak için kitap fuarları, şiir günleri vb. etkinliklere davet edip bu ve bunun gibi etkinlikler yapıp gençlerimizi, çocuklarımızı, ebeveynlerimizi, tüm bireylerimizi okumaya teşvik etmeliyiz ki kitaplar yetim, öksüz kalmasin.

Songül ACAR

T.C. Kültür Bakanlığı Halk Şairi, Yazar

Zeynep Begüm Uluc

1. Niçin yazıyorsunuz? Yazmak sizin için bir uğraş mı, yoksa bir gereksinim mi?

Yazıyorum çünkü yazmak benim için zihnimdeki düşünceleri, hayatta edindiğim öğretileri alıp bambaşka bir hikâyeye dönüştürmek demektir. Yazmayınca kafamın içindeki sesler susmuyor, kendimi kapana kısılmış hissediyorum fakat yazınca, hissettiklerimi bir hikâyeye birleştirdiğinde rahatlamış hissediyorum. Yazmak benim için büyük bir gereksinim çünkü bir şeyler üretmeyi ve bunu kalemimle gerçekleştirmeyi çok büyük bir arzuya seviyorum.

Ayrıca Nuri Bilge Ceylan'ın şu söylemine katılıyorum: **"Bakmayı bilirsek hayat çok renklidir, insan manzarası dünyanın en renkli manzarasıdır. Yan masaya bakın, orada mutlaka bir hikâye vardır."** İşte ben de yan masadaki hikâyeyi, insanlığın renklerini, kimi zaman evrensel duygularını, kimi zaman toplumsal sorunlarını, kimi zaman bireysel çatışmalarını çözümlemeyi ve bunu en güçlü malzemem olan kalemimle anlatmayı çok seviyorum.

2. İlk yazdığınız anı anımsıyor musunuz; nasıl başladınız?

Unutmak ne mümkün! Yazmaya ilk olarak 8 yaşında başlamıştım; o zamanlar köyde yaşıyordum ve ilkokul ikinci sınıfa gidiyordum. Öğretmenimiz bir gün bize kısa bir öykü yazma ödevi vermişti.

Ben de biraz yaşadığım anılardan yola çıkarak biraz da çocuk hayal gücümü kullanarak yoksul bir çocuğun dramatik bir öyküsünü kaleme almıştım. Öğretmenim hikâyemi çok beğenmişti, sonra büyük bir heyecanla öykümü anneme de okutmuştum.

Çok duygulanmıştı ve gözleri dolmuştu... İşte o gün bugündür yazıyorum ve belki de yazdıklarımın insanların kalplerine dokunma niteliği taşımasını bu kadar çok önemsemem de buradan kaynaklanıyor.

3. İlk imza attığınız anda neler hissettiniz? Bir okuyucu imzalamanız için size kitabınızı uzattığında aklınızdan geçen ilk düşünce ne olmuştu?

Kendimi büyük bir heyecan ve coşkulu bir mutluluk içerisinde hissettim zira kendi hayal gücümle, kendi deneyimlerimle yazdığım bir eserin başka birinin kitaplığında bulunacak olması, o sayfalarda kendinden bir şeyler bulacak olma umudu beni çok heyecanlandırdı.

4. Kitap fuarında neler yaşadınız? Binaya ilk girişinizden standla gelişinize değin yaşadığınız duyguları tarif edebilir misiniz?

İmza gününe değin gayet sakinim, sanki her zamanki gibi fuara okur olarak gidiyor gibiydim, fakat o sabah gelip çatınca üstümü hafif de stresle karışık büyük bir heyecan kapladı. Stres, ilk deneyimim olmasından kaynaklı idi fakat fuar alanına girince, yazar sandalyeme oturunca ve kitabımı ilk kez görüp ellerime alınca o yüklerin hepsinden arındım, büyük bir keyif, tatlı bir heyecan ve kendime duyduğum gurur ile neşe dolu bir imza günü yaşadım. İçimden **"Aferin Zeynep!"** dedim çünkü en büyük hayallerimden birini gerçekleştirmiştim.

5. Kitap fuarının okuma kültürümüze katkısı var mı? Son yıllarda her ilde düzenlenmeye başladı, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Elbette katkısı var zira okuyucularla yazarları buluşturan harika bir fırsat sağlıyor kitap fuarları. Her ilde düzenlenmeye başlaması oldukça sevindirici çünkü bu tarz fırsatların yalnızca büyük şehirlerde değil, ülkenin her kesimine, her türlü ücre yerlerine de ulaşabilmesi çok önemli. Bu bağlamda okurların okuma

motivasyonunun artmasında büyük bir etkisi olduğunu düşünüyorum.

6. Yazarken neler yapıyorsunuz? Kendinize has bir yönteminiz var mı?

Yazarken genellikle güzel kokulu bir mum yakıyorum, o an yazacağım öyküye, yazacağım bölümün atmosferine uygun müzikler, şarkılar açıyorum, muhakkak bir kupa sıcak kahvemi de yanıma eşlikçi olarak alıyorum. Yani işin özü, sevdiğim minik detaylarla yazma eylemini kendim için romantize ediyorum, böylelikle ilhamımı ve motivasyonumu koruyorum.

7. Kendinize örnek aldığınız yerli veya yabancı bir yazar var mı? Étkilendiğiniz, üslubunu beğenip yola çıktığınız...

Sabahattin Ali, Reşat Nuri Güntekin ve Dostoyevski favori yazarlarım. Onların hem kalemi hem de ilginç olay örgüleriyle, derin karakter tahlilleriyle yazdıkları öyküler, romanlar bana yazarlığımda çok ilham oldu. Üçü de insan psikolojisinden, sosyolojiden yola çıkarak hikâyeler oluşturan yazarlar, bu bağlamda bana rehber oldular.

8. Edebiyatın günümüzdeki değeri üzerine ne düşünüyorsunuz? Çağımızın koşulları içindeki yerini nasıl değerlendirirsiniz?

Ne yazık ki edebiyatımızın pek iç açıcı noktalara doğru gittiğini söyleyemem zira özellikle sosyal medya dilinin yaygınlaşmasından dolayı insanlar artık bırakın güzel, ahenkli cümleler kurmayı, anlamlı, düzgün cümle kurmaktan bile yoksun hâle gelmekte. Ben kendi açımdan günümüzdeki kitaplardan çok nadiren okuyorum, hep eski kitapları tercih ediyorum, şu andaki kitapların pek vermek istediği bir mesaj, anlam yokmuş gibi geliyor bana, istisnalar hariç tabii. Sürekli yazılan zengin erkek, fakir kız, aldatmalar, klişe entrikalar, yüzeysel ilişkiler, bir yere varılmayan hikâyeler edebiyatımızı lekeliyor fikrimce. Toplum ve çağ, edebiyatı şekillendiriyor olabilir ama edebiyatın da toplumu şekillendirdiğini düşünüyorum ben, bu bağlamda biz yazarlara (hem kitap hem senaryo yazarları) iş düşüyor.

9. Yaşamadığınız bir duyguyu yazabilir misiniz? Böylesi bir metni okuyucunun doğal mı gibi hissetmesini nasıl sağladınız?

Yazabilirim çünkü bana göre yazar, çok iyi bir gözlemcidir/öyle olmalıdır. Yazar, yaşamadığı hâlde birçok duygunun, olayın farkında olan, akıbetini kestirebilen gözü açık, farkındalığı yüksek bir kişidir. Kendi kitabımda da aslında birçok yaşamadığım duyguyu ele aldım, bunu okuyucunun doğalmış gibi hissetmesini ise psikolojik ve fiziksel tahlilleri çok güçlü bir şekilde yazarak sağlamaya özen gösteriyorum.

10. Öykü ya da şiirlerinizde kendinizden söz ettiğiniz oluyor mu?

Direkt olarak kendimden söz etmiyorum lakin bir inancım var, her yazar eserinde kendisinden izler taşır, biz istesek de istemesek de yazdığımız öykülere kendimizden, yaşadıklarımızdan pırıltılar ekliyoruz bence.

11. Yazdıklarınızı ilk kime okutuyorsunuz? Niçin?

Yazdıklarımı basılana dek kimseye okutmuyorum, büyüsi bozulacak gibi hissediyorum ve yazarken fikir alma konusuna sıcak bakmıyorum. Her şey doğal akışında, hayal gücümle ve zihnimde oluşturduğum evren ile paralel ilerlemeli, dış yorumları kitabım basıldıktan sonra okur olarak alıyorum.

12. Kurgusunu beğenmediğiniz bir çalışmayı okuduğunuzda ne hissediyorsunuz? “Ben olsam böyle yazardım.” dediğiniz bir eser var mı?

Kurgusunu beğenmediğim kitabı direkt bırakıyorum. Zamanım benim için kıymetli ve hikâyenin beni içine çekmesi lazım, aksi takdirde okumuyorum.

13. Kitabevlerine ne sıklıkla gidersiniz? Kitap alırken nelere dikkat edersiniz? Okuyucularınıza önereceğiniz ilk kitap ne olurdu?

Ben genellikle kütüphaneyi tercih ediyorum, bir-iki ayda bir gidiyorum. Kitap alırken arka kapak yazısı benim için çok önemli, bir fragman niteliği taşıyor. Aynı zamanda tasarım yapmaya ve estetik sanata ilgili olduğumdandır ki kitap kapağı da benim için önemli oluyor kitabı seçmemde. Okuyucularıma önerdiğim birçok kitap mevcut ama şu an içimden “Gece Yarısı Kütüphanesi” geçti. “Keşke şunu şöyle yapsaydım, şu mesleği seçseydim, bu kişiyle evlenseydim...” gibi sonsuz opsiyonların gerçekten yaşansa ne olacağı hakkında oldukça sürükleyici bir kitap.

14. Kalem mi, klavye mi? Hangisiyle yazılmalı?

Önceden bu soruya “Tabii ki kalem!” derdim ama klavyenin hızlılığı, yazdığımız şeyi kolayca silip değiştirebilmemiz, yazı tiplerinde, düzenlemelerde ve kitap formatında daha kolay yazabilmemiz gibi avantajlar bakımından klavyeyi tercih ediyorum ben.

15. Okuyucularınıza son sözünüz ne olurdu?

Değerli okurum, hayat çok kısa. Hayallerini gerçekleştirmek üzere yola koyulman için bir mesaj bekliyorsan, bu sana bir sinyal olsun. Kendinin en iyi hâli olmak ve hayatını hayatındaki dönüştürmek için bugün küçük de olsa bir adım at. Ve unutma, bu yolculukta kitaplar senin en iyi dostundur. Onlar seni yarı yolda bırakmaz, sana her daim ışık ve rehber olur, sana farklı bakış açıları kazandırır. Benim kitabımın da sana yolculuğunda güzel bir rehber olması dileğiyle.

F DÜĞMELİK

GÖKBAY ULUÇ

Kutlu Yayınevi Genel Yayın Yönetmeni

Köklü bir yargıya varıp bilgisayar kullanmaya başladığım günden[1] bu yana işlettiğim q düğmeliği bırakıp birdenbire f düğmeliğe geçtim. Bu süre içindeki deneyimlerimi de düşüme dek girdiği için yazıya dökmek istedim.

F düğmeliğinin varlığını bilsem de çevremde hiç denk gelmedim. Arada bir karşıma f ile elde edilen uluslararası başarıların çavı çıksa da kendisini ilk kez 2006'da tasarım öğreneğini bitirip çıraklık için bir basımevine gittiğimde gördüm. Bu da kendi içinde ayrı anıdır. Sonraki denk gelişim ise 2014'te kardeşim Cafer'in yayınevimiz için aldığı bir daktilo ile oldu. Bu yazı makinesi doğrudan f düğmelik ile üretilmişti. Dolayısıyla en uzun kullanım deneyimim bu aygıt ile olmuştu. Doğal olarak kırk yılın başında bir kullanmam ve aygıtın eski olduğu için çetin basılan düğmeleri f düğmeliğe alışkanlık kazandırmadı. Geçtiğimiz mayıs ayında ündeğimi değiştiren üstünde kurulu gelen İngilizce düğmeliği Türkçe ile güncellemek için ayarlama yaparken karşıma f düğmelik seçeneği de çıkınca bir deneyeyim dedim. İlerleyen günlerde yayınevindeki çalışma arkadaşlarımdan Aykut ile konuşurken konusu açıldı ve aynı gün sanal ağdan bilgisayar için bir f düğmelik siparişi verdim. Elime geçtiği günden bu yana da hiç değişim olmadan aralıksız kullanmaktayım.

Gelen gönderi kutusunu açtığımda beni mutlu eden önemli bir ayrıntı da düğmelik üzerindeki Türkçe yazılar oldu. Şimdiye değin hep İngilizcesini görmeye alışık olduğumdan çok şaşırdım. Şimdi bile gözüme iliştiçe mutlu oluyorum. Dahası bu ayrıntı bana Devrim izlencesinde araç göstergesinin Türkçe yazıldığı anlardaki konuşmayı anımsatıyor.

Ündeekte doğal olarak başparmakları kullandığımız için iki parmak dışında seçenek olmuyor ancak bilgisayarda on parmak kullanabilmek için bir eğitim izlencesi izledim. EBA üzerinden Dünya Düğmelik Birincisi Celâl Aşkın'ın anlatımı yararlı oldu. Parmakların yerleşimi baştan bir kez öğrenildiğinde f düğmelik istemsizce on parmak kullandırıyor.

Yıllardır süren alışkanlığı bırakmak kolay değildir. Bu bakımdan kamu kurumlarında yasal olarak kullanılması gereken f düğmelik ile ilgili başka kişilerin de deneyimlerini işittim. Geçişte çetinlik çektikleri için caydıklarını dile getirdiler. Açıkçası ben de güçlük çektim. Üstelik bu geçişi boş öylerimde değil, günlük iş akışım içinde yaptım. Bir değişim olacaksa bu oracıkta olmalı idi.

Bu bakımdan tüm güçlüğe karşın alışkanlığımın verdiği kolaylığa dönüştü direndim. Başarılı da oldum. Artık güçlük çekmeden kullanabiliyorum. Daha q düğmelik düzeyinde değil ancak birkaç yedigünlük deneyimi yılların reflekse dönüşmüş alışkanlığıyla karşılaştırmak da doğru olmaz.

Géçiş sürecimde f düğmeliği ünde de kullanmamın yararı büyüktür. İki parmak kullanırken damgaların yerini iyice bélledim. Bilgisayar başında iken de bir süre sonra beñzer sözcükleri yazdığımı gözlemledim: Kutlu, kitap, yayınevi, sunulur, gelmektedir, tutmaktadır... İşim géreği kalıplaşmış sözlemleri sık kullanınca parmaklarımın kendiliğinden yazmaya geçtiğini, düğmeleri kolaylıkla bulduğunu ayırt éttim ancak azrak işletilen bir sözcük olduğunda bir anlık söz konusu düğmenin neredede olduğunu unuttuğumu gördüm. Bu da işiñ özünde bir neñi damga damga değil bir bütün olarak sözcük biçiminde yazdığımızı kanıtlayabilir. Q düğmelikte yazarken damgaların sıralaması kendiliğinden geliyordu parmaklarıma ancak f düğmeliğe geçince bir sözcüğün damga sıralamasında birçok kéz yanlışlık yaptığımı ayırt éttim. Sürekli yazdığım sözcüklerde şu an bu durumu aşsam da yeñilerde sözcüğü oluşturan damgaların yerini düşünüp düğmelikte arıyorum. Bu beñzer durumu hızlı okuma ögreneklerinde de dile getiriyorlar.

Hem ünde de hem de bilgisayarda f düğmeliğe geçtiğimden bu yana kendimi daha Türkçü duyuyorum. F35'i bırakıp Kaan'a geçmiş gibi bir duygu var. Üstündeki Türkçe yazıları her gördüğümde bu duygum daha da güçleniyor. Çünkü f düğmelik, Türkçemizle doğrudan bağlantılı bir konudur. Öte yandan 2010'dan beri usumda olan bir çalışma taslağı var: Göktürkçe için hızlı yazmaya olanak sağlayacak özel bir düğmelik. F düğmeliği yaratan İhsan Sıtkı Yéner'in izlediği yöntemi kullanarak bir taslak oluşturmak için şimdilik elimizde yeterli véri bulunmamaktadır.

Bu bakımdan güncel dilimiziñ Göktürk damgalarıyla yazıya dökülmüş kapsamlı metinlere gereksinimi vardır. Bunun için de Türk Dili Derneğı olarak yakında bununla ilgili çalışmalarımızı yoğunlaştıracamız. Bu sürece f düğmeliğe geçişimdeki deneyimlerimi de katacağım.

Ülkecek Gécebilir miyiz?

Ülkece kullanmakla ilgili geçmişte alınan yargılar olduğu için özellikle daktilolarda f

dizilimini görmek olanaklıdır. Soñraki yıllarda özen gösterilmemesi, hazır geleniñ verdiği kolaylıktan kaynaklı q düğmeliği egemen duruma getirdi. Ne yazık ki gümrükten gelen ürünleriñ Türkçe kullanım kılavuzu zorunluluğı olmasına karşın buna uyulmadığı çokça görülmektedir. Denetim eksikliği f'niñ yaygınlaşmasının önüne geçmiştir. Yoksa bilgisayarı ilk kéz kullanacak biriniñ önünde doğrudan f düğmelik olsaydı eli ona alışır, yadırgamazdı. Dolayısıyla 2018'de düğmelikle ilgili varılan yargıniñ kapsamınıñ genişletilmesi yeterli olur kanısındayım.

E Düğmelik

Tüm bunlara ek olarak yeñi geliştirilen e düğmeliğin de gelecekte değerlendirilebileceğini yazmak gerekir. Yine de olcayınıñ düşük olduğun öngörmek güç değildir. Çünkü f düğmelik yılların savaşını vermiş, veriyor da. Üretimi de var. Bununla ilgili yasalar da çıkarılmış. Ayrıca e düğmeliğin f'ye göre %2'lik daha başarılı olması f'niñ ellili yıllardaki kısıtlı olanaklarla başarılı bir sonuç çıkarttığını da ortaya koymaktadır.

Yurt Dışına Çıkınca Ne Olacak?

Yıllar önce bir çavcı, f düğmeliği kullananların yurt dışında çetinlik çekeceğini, dolayısıyla q düğmelikle yola devam edilmesi gerektiğini yazmıştı. Bu bakış açısına göre yurt dışına çıkacak kimseniñ Türkçe de öğrenmemesi gerekir. Dışarıya çıkınca güçlük çekmemek için doğrudan İngilizce, Rusça ya da Çince öğrenmesi, ana dili yerine bunu yeğlemesi gerekir. Oysa bu konuda bireysel değil, kamusal düşünmek önceliğimiz olmalıdır. Yurt dışında bilgisayar kullanımı gerektirecek denli uzun süre kalacak kişileriñ birkaç yedigünlük deneyimi yeterli olacaktır. Dile ayrılan süre ve emeğin yanında sözü bile olmaz. Kaldı ki artık kişisel bilgisayarlar yaygınlaştı. Yurt dışına çıkacak kişi kendi bilgisayarını da yanında götürebilir. Niçin başkasınıkini kullanıyor?

Soñuç olarak...

Yıllardır usumda olan ve benim için bir zorunluluğı bulunmayan kişisel bir yeğlemi başarılı bir sonuçla bitirdim. Umarım gelecekte bu konuyla ilgili toplumca önemli yargılara varırız. Çünkü f düğmelik, doğrudan ana dilimiz Türkçemizle ilişkili bir konudur.

[1] Bu yazı 8 Temmuz 2024'te yazılmıştır.

BÉTİĞİ YAYIMLANDI!

የግንባታው ስራ ለጥንቃቄና ለጥራት ማረጋገጫ ይደረጋል፡፡

